

RAIVA AJA

(THE PIONEER)

Keskiviikkona, helmik. 26 - Wed. Feb. 26, 1997

FINNISH AMERICAN WEEKLY

93. vuosikerta Vol. XCIII No. 8

65 cents

Uusin gallup: Uosukainen voittaisi toisella kierroksella

Suomen eduskunnan puhemies **Riitta Uosukainen** (kok) voittaisi presidentti **Martti Ahtisaaren** presidentinvaalien toisella kierroksella, jos vaalit pidettäisiin nyt.

Tutkimuksen teetti kokoomuksen internetlehti *Verkkouutiset*. Sen mukaan Uosukaista äänestäisi vaalien toisella kierroksella 44 prosenttia, Ahtisaarta 37. Vajaa viidennes, 19 prosenttia ei osannut valita.

Ahtisaaren kannatus oli suurinta vasemmistoliittolaisten keskuudessa, heistä 78 prosenttia äänestäisi nykyistä presidenttiä. Sosiaalidemokraattien kannattajista Ahtisaarta äänestäisi 58 prosenttia.

Uosukaista kannatti enemmistö kokoomuslaisista, johtavassa asemassa olevista, naisista, toimihenkilöistä ja korkeasti koulutetuista.

Mielipidetutkimuksen teki Suomen Gallup, ja siinä haastateltiin 967:ää henkilöä.

Nokia paransi loppuvuodesta

Matkapuhelinten ja tietoliikennejärjestelmien myynnin vahva kasvu viime vuoden loppupuolella nosti Nokian viime vuoden voiton ennakoitua paremmaksi. Tästä huolimatta voittoa kertyi noin yksi miljardi markkaa vähemmän kuin vuosi aiemmin.

Viime vuoden voitto rahoituserien jälkeen oli hie- man vaille 3,9 miljardia markkaa.

Toimitusjohtaja **Jorma Ollila** uskoo vahvan kasvun jatkuvan myös tänä vuonna. Yhtiö jatkaa myös tuntuvaa panostusta tutkimukseen ja tuotekehitykseen. Kesällä se on tuomassa markkinoille ensimmäisen CDMA-matkapuhelimen.

Tuloksen julkistamistilaisuudessa Ollila kertoi myös, että yhtiö ottaa käyttöön kaikkien työntekijöiden palkitsemisjärjestelmän.

(Demari)

Arts and Letters Award recipient

NEW YORK CITY - Aina Swan Cutler (above) of Concord (MA) will be presented the Arts and Letters Award of the Finlandia Foundation New York Metropolitan Chapter at its annual gala awards dinner dance Friday, March 7, at the Waldorf-Astoria Hotel. Cutler is being recognized for her "life-long support and contribution in increasing American public awareness of Finnish culture and music."

photo: Daniel Schaffer

Tuloerot eivät kasvaneet laman aikana

Kaikki suomalaiset köyhtyivät, mutta suhteelliset tuloerot eivät kasvaneet 1990-luvun alun laman aikana, vaikka köyhimpien elämään lisäköyhtyminen vaikutti tuntuvimmin. Tiedot ovat peräisin sosiaali- ja terveysalan tutkimus- ja kehittämiskeskukseen Stakesin tutkijoiden *Leikkausten hinta* nimisessä kirjassa julkaistusta tutkimuksesta.

Kirjan mukaan sosiaalimenot tulevat suoritettujen leikkausten jälkeen vuonna 2000 olemaan lähes kymmenen prosenttia pienemmät kuin ne olisivat olleet ilman leikkauksia. Mennyt lama oli tutkimuksen mukaan syvempi kuin 1930-luvulla, mutta leikatunakin sosiaaliturva pehmeni merkittävästi laman vaikutuksia.

Keskimääräinen ansiomenetys vuosina 1990-1996 oli 2-5 prosenttia, mutta poikkeustapauksissa se nousi jopa 12 prosenttia, todetaan Stakesin tutkimuksessa.

(Suomi-Seura)

This week in

THE FINNISH-AMERICAN

RAIVA AJA

pages 8 - 14

- The Sampo - a symbol for a stable society
- A visit to Saija in northern Finland
- A reporter returns home to Finland and finds it is not a photocopy of America

Tieto RAIVAAJAN entisen toimittajan Lempi Ikävälkon kuolemasta toi mieleeni ensitapaamisemme.

Vuosi oli 1972 ja kesä parhaimmillaan. Olin muuttanut 8-9 kuukautta aikaisemmin Gardneriin mieheni työpaikan johdosta. Olimme todella yllättyneitä, että muuttomme oli tuonut meidät suomalaisten asuttamalle seudulle.

Silloin suomalaisuus oli näkyvämpää niin Gardnerissa kuin Fitchburgissakin. Minulle suomalaiset siirtolaiset ja heidän jälkipolvensa oli aivan uusi ihmisryhmä, mikä kansa en ollut aikaisemmin tehnyt tuttavuutta.

Kaksi ensimmäistä Yhdysvaltain vuottani olin asunut New Havenin (CT) yliopisto-kaupungissa, ja yhtä poikkeusta lukuunottamatta kaikki siellä tapaamani suomalaiset olivat olleet joko opiskelijoita tai au-paireja. Ja se poikkeus oli nuori rock-muusikko, jolla oli suomalais-syntyinen isä.

Tämä uusi ihmisryhmä kiehtoi minua siinä määrin, että miehelleni ja minulla oli tapana silloin tällöin käydä Fitchburgissa "suomalaisia katselemissa".

Paras paikka suomalaisten löytämiseen oli Main Streetillä silloin vielä toiminut suomalainen osuuskauppa, Co-op Supermarket. Sen kahvila tarjosi erinomaiset näköalat ja salakuuntelumahdollisuuden.

Suurin yllätys oli kaupassa ja kahvilassa kuulemani kieli. Se kun ei ollut englantia, mutta ei suomeakaan. Ensi kertaa eläessäni jouduin kielivaikkeuksiin suomea puhuttaessa. Vasta myöhemmin minulle selvisi, että kyseessä oli suomen ja englannin se-

Of this
and that . . .

koitus finnliska.

Lempin tapasin keskikesällä siskoni mieheni ollessa täällä vierailulla Suomesta. Lähdimme taas kerran Fitchburgiin "suomalaisia katselemaan". Ensimmäisenä pysähdyspaikkanamme oli Main Streetin suomalainen apteekki, Andersonin drugstore.

Muistan meidän ostaneen Raivaajan ja pari postikorttia, joita maksessani kysyin myyjältä, onko paikkakunnalla mitään suomalaisnähtävyyksiä. Apteekissa samaan aikaan astoinut naishenkilö kääntyi heti puoleemme kysyen keitä olimme ja mistä kotoisin. Ja kuten saatatte arvata, Lempihän siinä teki tuttavuutta reporterin ottein.

Kuinkas ollakaan, Lempi tarjoutui oppaaksemme. Ensimmäisenä tutustumispaikkana oli Raivaajan silloinen toimitus Co-opin yläkerrassa. Lempi haki kameran, kuvasi lankoni ja minut, ja esitteli meidät kaikille paikallaisille.

Hauskinta oli kun päätoimittaja Sävele Syrjälä avasi suunsa ja kyseli hoito-ohjeita visaiselle hampaalleen kuullessaan, että lankoni oli suomalainen hammaslääkäri.

Lempin johdolla jatkoimme matkaamme Saiman Puistoon ja sen jälkeen New Hampshiren puolelle, missä sijaitsevan "Mäntykappelin" oppaamme halusi meille esitellä. Ajomatkan aikana selvisi, että hän halusi viedä meidät katsomaan Penedon suomalaisyhteisöstä sinne tuomaansa kiveä.

Iltapäivän kiertoaajelu oli samalla myös juttumatka Lempielle, sillä seuraavassa Raivaajan numerossa meistä oli pitkä juttu kuvineen päivineen.

Enkä silloin osannut aavistaa, että vuosia myöhemmin olisin itse Raivaajan toimittajana . . .

Seuraavan kerran tapasin Lempiä lähes kymmenen vuotta myöhemmin aloittaessani työtä Raivaajan toimituksessa. Aluksi tein Lempielle käännöstöitä, mutta hänen terveytensä heikennyttyä jäi varsinaisen kirjoittamisenkin tehtäväkseni.

Vaikka yhteinen työjaksomme jälkin lyhyeksi, vain viittosen kuukautta, opin tuntemaan Lempiä melko hyvin. Hän oli helposti avautuva ja elämänintoa täynnä oleva ihminen. Hänellä oli myös almo annos räiskyvää ja huumorinrikastuttamaa karjalaisuutta luonteessaan. Juttu luisti niin suomeksi kuin englanniksikin, ja varmasti olisi luistanut muillakin kielillä pakon tullen.

Olin ainoa silloin Raivaajan toimituksessa perjantaisin työskennellyt henkilö. Lempi asui toimitusrakennuksem-

me yläkerrassa, ja hän otti tavakseen tulla kymmenen kahville kanssani alakertaan. Usein hän teki sen alushameisillaan, tokaisten että ei viitsi pukea päälleen kun olemme "näin naisten kesken".

Siinä me sitten pohdimme maailman menoja Raivaajan pienessä keittiössä. Lempi oli kiinnostunut kaikesta: taiteesta, kirjallisuudesta, politiikasta ja psykologiasta.

Lempi oli ennakkoluuloton ja rohkea ihminen. Hän oli lähtenyt maailmalle aikuisena ja kielitaitottomana ihmisenä, ensin Ruotsiin ja sieltä edelleen Yhdysvaltoihin. Ja vaikkakaan hän ei ollut käynyt koulu-

ja, kielivaistonsa ansiosta hän osasi kirjoittaa mukaan-sa tempaavasti ja kielitaitollisesti oikein.

Hän jätti Raivaajan toimituksen huonon terveytensä johdosta vuosien 1981-82 vaihteessa ja palasi Suomeen. Eikä kestänyt kauaakaan, kun sain Lempiä kirjjeen, minkä sisällä oli kaksi valokuvaa vuoden 1972 ensitapaamiseltamme. Kirjeessään Lempi kirjoitti: ". . . vihdoinkin minulle selvisi keitä nämä kuvan ihmiset ovat."

Bag Lady

Baglady is RAIVAAJA editor's pen name for her personal musings.

Vihannesten syöjillä vähemmän virtsavaivoja

Väitös: Liha ja paino näyttävät lisäävän miesten oireita

Suuri paino ja päivittäinen lihansyönti näyttävät lisäävän miesten virtsa-oireita. Sen sijaan oireita on vähemmän miehillä, jotka syövät vihanneksia päivittäin. Iän myötä virtsavaivat lisääntyvät niin, että noin 90 prosenttia miehistä kärsii jonkinasteisista oireista.

Erilaisten ruokatottumusten vaikutus virtsa-oireisiin tuli esille lääketieteen lisensiaatti Juha Koskimäen väitöskirjassa.

Koskimäen tutkimus "Miesten virtsa-oireet. Vallitsevuus, vaaratekijät ja vaikutus elämänlaatuun" tarkastettiin äskettäin Tampereen yliopistossa. Väestöpohjainen tutkimus ei selvittänyt vaikeiden syytä.

Kysely lähetettiin Tampereella 11 lähikunnassa 1924, 1934 ja 1944 syntyneille miehille. Vastausprosentti oli 68.

94 prosenttia 70-vuotiaista, 91 prosenttia 60-vuotiaista ja 84 prosenttia 50-vuotiaista mainitsi kärsineensä ainakin yhdestä virtsa-oireesta. Valtaosa oireista oli lieviä.

Yli puolella vastanneista oli haittaa aiheuttavia virtsa-oireita, kaikkein ikävin oli virtsan tahaton karkaaminen. Virtsaoireiden ja huonon yleisen terveydentilan sekä huonon mielenterveyden yhteys oli vahva.

(HS)

RAIVAAJA

ISSN 1059-4779

(THE PIONEER) - Established 1905

(UPS 454-580)

Periodicals postage paid in Fitchburg, MA

Published weekly except the last week of July, the first week of August and the last week in December by Raivaaja Publishing Co., 147 Elm St., Fitchburg, Mass.
POSTMASTER: Send address changes to Raivaaja, P. O. Box 600, Fitchburg MA 01420-0600.

EDITOR
BUSINESS MANAGER

Marita Cauthen
Jonathan Ratila

RAIVAAJA PUBLISHING COMPANY
Incorporated 1905

Mailing address: P.O. Box 600, Fitchburg, MA 01420-0600
Office and Bookstore: 147 Elm St., Fitchburg, Mass.
Hours: Weekdays 8:30 a.m. to 4 p.m.

TELEPHONE (508) 343-3822
FAX 508-343-8147

Subscription rates:

USA: 12 mo. - \$28.00; 6 mo. - \$20.00; 3 mo. - \$16.00
OUTSIDE USA: 12 mo. - \$33.00; 6 mo. - \$25.00

Advertising rates available upon request!

Advertising deadline is the Friday before the Wednesday the ad is to appear. Raivaaja Publishing Co. assumes no financial responsibility for typographical errors or omissions in advertisements. It will reprint without charge that part of the advertisement which is incorrect. Claims must be made within one week of Publication. Credit is made only for the first insertion.

Exchange rate

February 20, 1997

1 Finnish mark = US \$.1988

1 US \$ = 5.0298 FIM

Foreign exchange, New York prices.
Rates for trades of \$1 million minimum.

Nimipäivät

Helmikuun 26 p., Nestori
Helmikuun 27 p., Torsti
Helmikuun 28 p., Onni

Kalevalan päivä
suomalaisen kulttuurin päivä
Maaliskuun 1 p., Alpo, Alvi,
Alpi

Maaliskuun 2 p., Virve, Virva
Maaliskuun 3 p., Kauko
Maaliskuun 4 p., Ari, Arsi,
Atro

Maaliskuun 5 p., Laila, Leila
Maaliskuun 6 p., Tarmo
Maaliskuun 7 p., Tarja, Taru
Maaliskuun 8 p., Vilppu
Kansainvälinen naistenpäivä
Maaliskuun 9 p., Auvo
Maaliskuun 10 p., Aurora,
Aura, Auri
Maaliskuun 11 p., Kalervo

Lahjoituksia Raivaajalle

TUKEMISRAHASTO 1997: \$1,253.70

Frank Lammen muistolle

Jorma & Frances Wuorinen, Lantana, FL \$10.00
Mildred Lahde, Canterbury, CT \$15.00

Fannie Tönroosin muistolle

Pentti & Liisa Koistinen, Nashua, NH \$30.00

Arvo J. Arjasen muistolle

Norma & Pauli Niemi, Fitchburg, MA \$20.00

John O. Virtanen, Turku, Suomi \$100.00

Finnish North American Literature Society
Turku, Finland \$100.00

Kittos lahjoittajille!

Paluumuuttajaa tuijotetaan

Ei Suomi olekaan kopio-Amerikka, huomasi entinen kirjeenvaihtaja

Olen Valintatalon kassalla. Olen unohtanut punnita banaanit. Kassa katselee minua halveksien.

Anteeksi tyhmyyteni! Olen juuri palannut Yhdysvalloista, jossa olin kirjeenvaihtajana lähes kolme ja puoli vuotta. Siellä ehdin tottua siihen, että kassa punnitsee hedelmät ja pakkaa ostokset asiantuntuvasti.

Täällä pakkaat itse, hitaasti ja väärin. Tervetuloa itsepalveluyhteiskuntaan!

Eduskunta kuulemma kaatoi lakiesityksen, joka sallisi kauppojen itse päättää, ollako auki ympäri viikon.

Asiasta tuli oikein hallituskysymys. Esityksen vastustajat voisivat kaataa hallituksen vain estääkseen minua hakemasta sunnuntaiaamuna kaupasta kananmunia, joita olisin horopäisyyttäni unohtanut ostaa.

Vastustajien joukossa ovat myös kirkolliset voimat. Kumma kyllä, amerikkalaiset käyvät sunnuntaisin ahkerasti sekä kirkossa että kaupassa.

Seuraavaksi löydän itseni tekemässä muuttoilmoitusta.

Ensimmäinen yritys epäonnistui serkeasti. Aamukireä virastoani ilmoittaa, että ulkomailta muuttavan on tehtävä ilmoitus kirjallisesti. Niin ohjeissa sanotaan. Aiemmin on sama sujunut puhelimitse.

Huomaan täyttäväni Suomessa enemmän kaavakkeita viikossa kuin Amerikassa vuodessa. Okei, Suomessa ei sentään tarvitse kirjoittaa kivi-kautista sekkejä.

Mieleissäni merkitsen hyvät pankkipalvelut sarakkeeseen: Suomen hyvät puolet.

Myös HKL:ää pitää jännittää. Olenko vielä helsinkiläinen - vai jonotanko turhaan yli tunnin odotellen, että yli 200 edelläni olevaa saavat asiansa hoidetuksi? Vau! Ehdin luukulle virka-aikana. Olen helsinkiläinen.

Okei, myös HKL toimii hyvin. Bussi kulkee ensimmäiseen kuudesta tunnissa. Washingtonissa se kulki neljästi tunnissa. Hyvinvointivalttiolla on yhä hyviä puolia!

Yksi niistä on terveyskeskus. Se tarjoaa amerikkalaisittain "sosialisoitua" terveydenhoitoa. Mutta järjestelmä toimii, siispä nimestä viits.

Kun palasin 1991 Moskovasta Helsinkiin neljän vuoden jälkeen, kulttuurisokki oli pienempi.

Suomea sanotaan Euroopan amerikkalaisimmaksi maaksi. Näytämme kuitenkin kopioidun siltä huonoimmasta päästä.

Tiedämme meitä inhottavasta small talkista, elokuvista, musiikista, hampurilaisista, kauniista ja rohkeista. Mutta olemmeko oppineet mitään

amerikkalaisten kyvystä kommunikoida ja esiintyä, heidän aloitteellisuudestaan ja yritteliäisyydestään?

Emme juuri.

Amerikassa Suomi tuntui mallimaan ja sosialismin sekoitukselta. Rinta pullistui ylpäydestä, kun luki lehdistä tutkimuksista, joissa Suomi oli maailman kärkisijoilla koulutuksen tasossa, internetin ja kännyköiden käytössä.

Rinta olisi kuitenkin lysähtänyt, jos niissä olisi kerrottu Jorma Reinistä tai verovapaasta viinasta ulkomaanmatkailun päätarkoituksena. Rinta lysähti uutisesta, joka kertoi, että Suomen työttömyys oli jopa 20 prosenttia.

Lehtiotsikoissa *Tufts joku ja antais töitä* ja *Mikkään ei kinnosta* näytti tiivistyvän suomalaisen ahdistus. Yhtä kaunis kuin seinätöhrintä betonilähiön kivijalassa.

Toki Suomi on monella tavalla muuttunut.

EU-Suomessa Nato-jäsenyydestä puhutaan avoimesti, ja

kokoomus ja vasemmistolitto ovat samassa hallituksessa. Punamultaa verrataan nyt sirppiin ja vasaraan. Kuva Kekkosesta on muuttunut tohtori Jekyllistä herra Hydeksi. Presidenttiä saa pilkata julkisesti.

Vanhasta ajasta muistuttaa kuitenkin perisuomalainen juupas-eipäs-keskustelu siitä, kuka oli rähmällään. Mitä enemmän oli rähmällään, sitä enemmän se halutaan kieltää.

On suomalaisten onni, ettei lähistoriansa kaikissa yksityiskohtissa ymmärretä juuri muualla kuin Suomessa.

Vain me voimme tietää, millainen itsetutkiskelu on käytävä läpi ennen kuin post-Neuvostoliitto-kausi päättyy.

Kekkonen kyllä pelasti meidät, mutta mikä oli hinta? Väistimme balttien ja Itä-Euroopan kohtalon, mutta möimmekö samalla itsemme? Olimmeko valmiit liian paljoon?

On kovin hiljaisista. Puhdistan korvat. Mutta hiljaisuus ei johdukaan vaikusta vaan siitä, että ääntä on vähän. Amerikassa olen tottunut meluun ja pälytykseen.

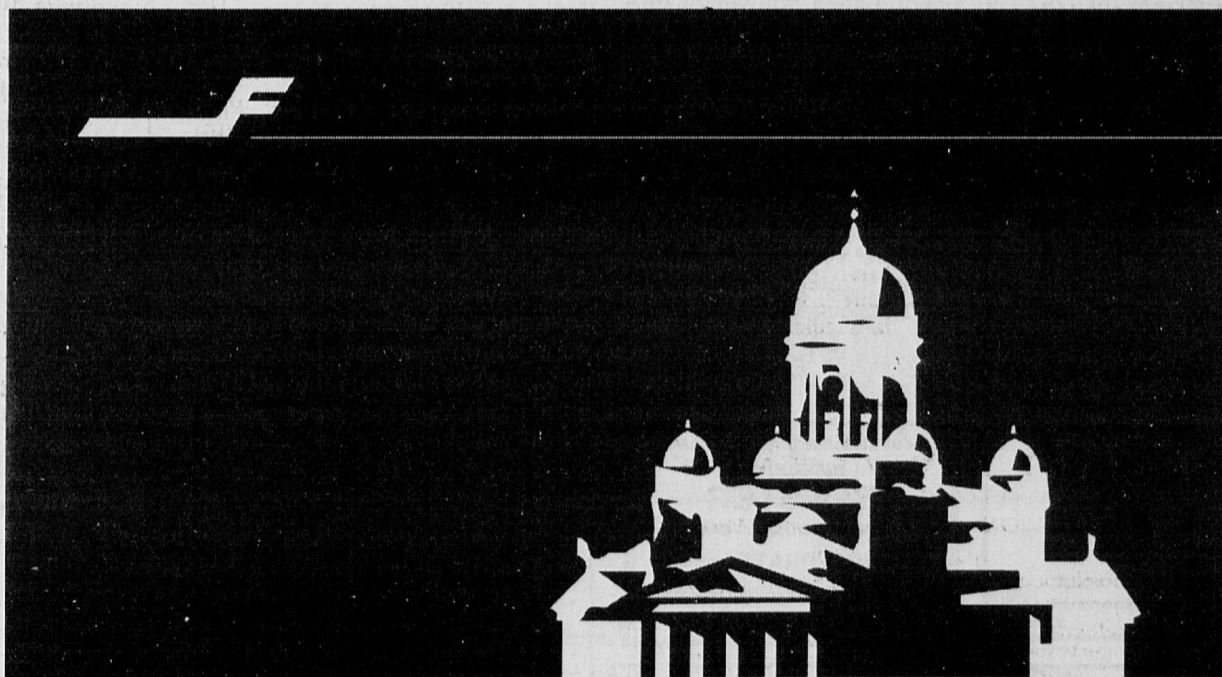
Samoin käsipäivään. Mutta kun suomalaiselle ojentaa kätensä, moni epäröi.

Kun moikkaan kävelyllä vastaan tulijoita, vastaus on hiljaisuus, hulluksi epäilevä katse tai outo ynähdyks.

Puhekyvyn vajaakäytön korvaa näköaistin liikakäyttö. Sanaton tuijotus porautuu kuin puukko. Pitäisikö tehdä niin kuin taannoin eräs Suomeen muuttanut ulkomaalainen? Hän kiusasi suomalaishissukoita seisomalla tuttavallisesti lähellä, sanomatta mitään.

KYÖSTI KARVONEN
(HS)

ON YOUR WAY TO FINLAND, ENJOY THE HIGHEST STANDARD OF SERVICE.

If you're planning a trip to Finland to visit family or friends, make it a trip to remember. Fly Finnair.

From the moment you plan your trip, until a reservation is made and you return home safe and satisfied, Finnair wants your trip to be all you want it to be.

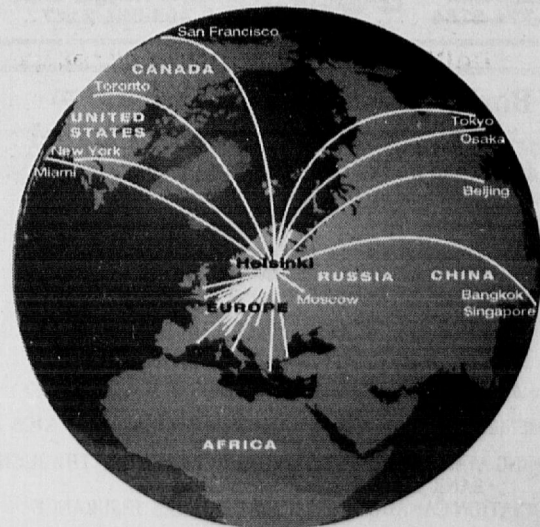
That's why our reservationists are quick and knowledgeable, our airport staff specially selected and trained, our onboard service award-winning and our aircraft comfortable and meticulously maintained.

It's also why we offer excellent connections to Finland. For information and reservations, call your travel agent or Finnair.

1-800-950-5000.

Uncommon concern for the individual

Kuolleita

Pastori Alex W. Koski

SONOMA, CA - Pastori Alex William Koski, 80, kuoli tammik. 28, 1997.

Kinrossissa Michiganissa marrask. 19, 1916 syntynyt Koski suoritti tutkinnon Suomi Collegessa vuonna 1936. Teologiseminaarin tutkinnot hän suoritti Saskatoonissa Kanadassa Saskatchewanin yliopistossa ja vihittiin luterilaiseksi papiksi Kanadassa v. 1941.

Koski hoiti St. John's luterilaista seurakuntaa Uudessa Suomessa (New Finland) Saskatchewanin osavaltiossa Kanadassa (1941-1952). Hän siirtyi Onatarion valtioon ja hoiti St. Mark seurakuntaa Timminsissa ja samanaikaisesti seurakuntaa South Porcupinessa (1953-1956).

Pastori Koski siirtyi USA:han ja palveli seurakuntia Minnesotassa, Messiah seurakuntaa Duluthissa (1956-1962), ja sen jälkeen Holy Trinity seurakuntaa Hibbingissä (1962-1967), josta jäi eläkkeelle.

Koski siirtyi Kaliforniaan, ensin El Centroon, sitten San Diegoon, ja hiljattain Sonomaan, jossa hän asui Finnish American Home Associationin

(FAHA) keskuksessa kuolemaansa asti.

Eläkeläisenä Kaliforniassa Koski oli aktiivisesti mukana kirkkotoissa, vammaisten lasten hoidossa ja erityisolymppilaisien järjestämisessä, sosiaalipalveluksissa ja matkustellessa usein sekä kotimaassa että ulkomailla.

Koski oli innokas lukija ja historiallisen aineiston kokoaja. Hän jätti kymmeniä laattikoja aineistoa Suomi Collegin arkistoon.

Pastori Kosken ensimmäinen vaimo oli Aino Katri Aho (1913-1959), heidät vihittiin 1943; lapsia Gerald William (1945-1983), Myrina Catherine Pettman (s. 1948) ja Barry Grant (1952-1990). Toinen vaimo oli Rauha Koski (1928-1984), pastori Onni Koeken tytär. Kolmas vaimo oli Violette Aho (Norquist) (1922-1989). Neljännen vaimonsa Jennie Sniderin kanssa hänet vihittiin 1990.

Tytär Myrina Pettman ja puoliso Steve, viisi lastenlasta ja laaja ystäväpiiri surevat kaivaten.

Hautajaisia hoitivat pastori Jorma Pesonen, Alan Plotter ja Tom Hope, Faith Lutheran kirkossa Sonomassa 30. tammikuuta. Mission Cremation Service järjesti tuhkaurnan hoidon.

Perheen pyynnöstä muistolahjat pastori Alex W. Kosken nimelle voidaan lähettää: Suomi College, 601 Quincy St., Hancock, MI 49930-1882.

E. Olaf Rankinen

Harri M. Virjo

SOUTH LYON, MI - Suomen kunniakonsuli Harri M. Virjo, 84, 11811 Shenandoah Dr., kuoli tammik. 22, 1997. Hän oli syntynyt toukok. 6, 1912 Antreassa Karjalassa Itä-Suomessa. Virjo oli viisivuotias, kun hänen lääkärisänsä kuoli. Hänen isoisänsä oli luterilainen pappi ja Suomen eduskunnan jäsen.

Virjo opiskeli kahdeksan vuotta latinaa sekä neljää muuta kieltä koulussa. Englannin hän oppi Englannissa. Virjon opiskellessa Helsingin yliopistossa hänet valittiin 60-henkiseen kuoron, mikä teki esiintymismatkan Yhdysvaltoihin Delawaren siirtokunnan 300-vuotisjuhluvuo- den aikana.

Hän jatkoi opintojaan Englannissa, mutta joutui palaamaan kotimaahan liittyäkseen armeijaan. Talvisodan ja jatkosodan aikana Virjo haavoittui kahdesti. Sotilasarvoltaan hän oli kapteeni. Häntä huomioitiin Suomen Leijonan ritarikunnan komentajamerkillä sekä neljällä Vapaudenristillä.

Yhdysvaltoihin Virjo saapui perheineen 1946 toiveinaan löytää tehokkaampaa hoitoa nuoren tyttärensä sokeritautiin kuin oli mahdollista sen ajan Skandinaviassa.

Virjo nimitettiin Michiganin kunniakonsuliksi 1956, ja hän hoiti virkaa 75-vuotis- syntymäpäiväänsä asti, vuoteen 1987. Hän vastasi presidentti Urho Kekkosen kunniaaksi 1961 pidetyn vastaanoton järjestelyistä. Hän kuului myös siihen joukkoon, joiden aloitteesta syntyi Finnish Center Association 1966.

Ensimmäisen avioliittonsa päätyttyä eroon Virjo tapasi Irene Immosen, joka oli ko-

toisin Michiganin Upper Peninsulan Ontonagonin alueelta. Heidät vihittiin 1966. Asuttuaan 22 vuotta Redford Townshipissä Virjot muuttivat South Lyonin ympäristöön. Mrs. Virjo kuoli 1994.

Virjo oli Detroitin alueen skandinaavisten järjestöjen arvostettu jäsen ja häntä voidaan kiittää pohjoismaisen yhteisön yhtenäisyydestä.

Kaipaamaan jäi tytär Kirsti Boraas, Hayward, CA ja veli Israelissa.

Kaksi tytärtä oli kuollut aikaisemmin. Suomessa asunut veli kuoli viikko hänen kuolemansa jälkeen. Vainajan tuhkat lähetettiin Suomeen pidettyyn muistotilaisuuteen.

Tiedot Finnish-American Historical Society'n presidentiltä George Koskimäeltä

Betty J. Stephenson

GARDNER, MA - Betty J. (Kallio) Stephenson, 67, 153 Chelsea St., kuoli helmik. 20, 1997 Heywood sairaalassa. Hän oli 1979 kuolleen Richard T. Stephensonin leski.

Hän oli syntynyt 1919 New York Cityssä Oscar E. ja Irene J. (Ross) Kallion tyttärenä ja oli asunut suurimman osan elämästään Gardnerissa. Gardner High Schoolista hän pääsi 1947.

Edesmennyt oli ollut yli 25 vuoden ajan pääkassana Shawmut pankissa, jääden eläkkeelle 1989.

Kaipaamaan jäi poika David L. Stephenson, Stamford, CT; kaksi tytärtä, Debra J. ja Sandra J. Stephenson, kumpikin Gardner; veli William J. Kallio, Holden; sisko Esther R. Silverberg, Fitchburg.

Alice Nichols

LUNENBURG, MA - Alice (Anderson) Nichols, 58, 833 Flat Hill Road, kuoli helmik. 19, 1997 Leominsterin sairaalassa.

Hän oli syntynyt lokak. 14, 1938 Fitchburgissa Anders E. ja Hilda (Luoma) Andersonin tyttärenä. Päästyään Fitchburg High Schoolista 1956 hän jatkoi opintojaan Boston Conservatory of Music oppilaitoksessa.

Edesmennyt oli toiminut Lunenburgin koulujen musiikkiopettajana ennen eläkkeelle jäämistään. Hän oli ollut myös North Middlesex Regional High Schoolin musiikkiopettajana monia vuosia.

Nichols oli säveltänyt musiikkiesityksiä kouluille, niiden joukossa "The Magic Keys", mikä esitettiin joitain vuosia sitten Townsendin Congregational seurakunnan syysmyyjäisten aikana.

Kaipaamaan jäi tytär Amy N. Scarale, Lunenburg; sisko Ruth Anderson, Chicago, IL; sekä tyttärenpoika.

Moorcroft hautaustoimisto, 31 Myrtle Ave., Fitchburg, toimitti hautaamisen.

Florence C. Applegate

FITCHBURG, MA - Florence C. (McInerney) Applegate, 97, 360 Electric Ave., kuoli helmik. 18, 1997 Leominsterin sairaalassa sairauden murtamana.

Hän oli syntynyt tammik. 21, 1900 St. Louis, MI:ssa Patrick ja Eleanor (Rogues) McInerney'n tyttärenä ja oli muuttanut sieltä Fitchburgiin 1957.

Kaipaamaan jäi tytär Florence Lampi, Fitchburg; veljet Edward ja Daniel McInerney, Missouri; kahdeksan lastenlasta; 12 lastenlasten lasta; sekä useita sisarusten lapsia.

Hänen toinen aviomiehensä Roy Applegate kuoli useita vuosia sitten. Ensimmäinen puoliso James Thomas Weir kuoli monia vuosia sitten. Poika James Weir kuoli 1996 Missouriissa, tytär Patricia Weir 1990 Winchendonissa.

Bosk Funeral Home, 85 Blossom St., toimitti hautaamisen Forest Hill hautausmaahan.

Smith Funeral Home, Inc.

Elden E. Bjurling
Douglas Stone
Directors

69 Vernon St., Gardner, MA
Tel. 508-632-0377

MOORCROFT HAUTAUSTOIMISTO

31 Myrtle Ave., Fitchburg, MA
Puh. 508-343-7137

Ystävällinen palvelu

PYSÄKÖINTITILAT

Richard C. Moorcroft
Stephen R. Moorcroft

Marmorisia ja graniittisia

hautakiviä

BOLSTER

Monumental Works

DAVID J. PRATT, omistaja

Route 26, Oxford, Maine
Puh. 207-743-2873

Robert H. Auchmoody Funeral Homes, Inc.

Poughkeepsie, NY Hopewell Junction, NY Fishkill, NY
452-1680 221-9234 896-6166

EDW. C. HALVORSEN, INC.

FUNERAL DIRECTORS

5310 Eighth Avenue, Brooklyn, N.Y. 11220

In continuous service to the community since 1849

Sawyer-Miller-Masciarelli

Funeral Homes, Incorporated

129 Elm Street • 123 Main Street • 3 Massachusetts Ave.

Fitchburg Westminister Lunenburg

Directors:

Henry J. Masciarelli John F. Masciarelli Michael D. Masciarelli

Howard J. Miller Ina A. Davidson-Carey

508-345-6778

Fax 508-345-5886

Also Serving Ashby, Ashburnham, Hubbardston

and Princeton

Massachusetts
Funeral
Trust

MFA
Massachusetts Funeral Directors Association

FORE
THOUGHT

TILLINGHAST - Hautaustoimisto

Danielson, Conn.
Tel. 203-774-3284

Central Village, Conn.
Tel. 203-564-2147

Bosk Funeral Home

85 Blossom Street
Fitchburg, MA 01420
(508) 342-3635

Ashburnham Funeral Chapel

33 R. Main Street
Ashburnham, MA
(508) 827-5700

John A. Bosk, Sr. John A. Bosk, Jr.
Donald G. Dufault
Registered Directors

MEMBERS OF LOCAL AND INTERNATIONAL
ASSOCIATIONS TO SERVE YOU WORLD WIDE.

LOCAL MEMBER CREMATION ASSOCIATION OF NORTH AMERICA

PRE-PLANNING AVAILABLE TO SUIT EVERY NEED FUNDED THROUGH:
• BANK TRUSTS • LIFE INSURANCE
• ASSOCIATION CANADO-AMERICAINE • ACA INSURANCE

AT-NEED SERVICES - CHURCH - CHAPEL - CEMETERY - RESIDENCE

SERVING ALL FAITHS

Newton-Bartlett HAUTAUSTOIMISTO

Tel. 603-863-2113

42 Main St., Newport, NH

May

Funeral Service

HAUTAUSTOIMISTO

RUSSELL W. MAY

Palvelusta Norwoodille ja
ympäristölle

85 Nichols St., Norwood, MA
Puhelin: 762-1509

Minun palvelijani

Taivaallisen Isän Jeesuksesta käyttämä lempinimitys "Minun palvelijani" mainitaan Vanhassa Testamentissa. Jeesus palveli meitä sanallaan. Hän taisi virvoittaa väsynyttä, lohduttaa murheellista, peljästyttyä ja neuvoo eksyneitä. "Sinulla on lankaikkaisen elämän sanat" sanoo Pietari (John. 6:68).

Millä tavalla sinä puhut? Voitko joka kerta, kun olet lakannut puhumasta jonkun kanssa, kohottaa katseesi taivasta kohti ja sanoa: "Isä, paina se, minä olen sanonut sydämeen, anna sen kasvaa ja kantaa hedelmää." Vai täytyykö sinun ehkä sanoa: "Anna anteeksi. Älä muistele, mitä olen puhunut." Minkälaisia sanoja sinä käytät? Ovatko ne repiviä vai elämää antavia? Sinun sanoistasi ei yksikään katoa. Ne palaavat takaisin muodossa tai toisessa, sinun tai toisen elämään.

Mirjam puhui Aaronille veljestään Mooseksesta, ja molemmat puhuivat yhdessä heitä vastaan. Ensiksi puhutaan lähimmäisistä, sitten puhutaan häntä vastaan.

Seurakuntien uutisia

Fitchburg, MA

Bethel-seurakunta

Suomenkielinen radioharrastus HYVÄT UUTISET lähetetään joka sunnuntaiamu asemalta WEIM am 1280, Fitchburg, klo 8:45.

Hengelliset tilaisuudet maaliskuun 9. ja 23. p:nä klo 2 ip. Elm St. Lähetyskirkossa. Tervetuloa mukaan. Pastori Mikko Tervo palvelee sanan julistuksena.

Tiedusteluja seurakunnan toiminnasta voi tehdä 343-9659.

Elm St. Lähetysseurakunta

Jumalanpalvelus sunnuntaina klo 9:30 aamulla. Pastori John Buczynski saarnaa. Pikkulapsille on järjestetty hoito jumalanpalveluksen ajaksi.

Kellokuoro kokoontuu maanantai-iltaisin klo 7:00. Kirkkokuoro harjoittelee tiistai-iltaisin klo 6:45.

Hartaustilaisuus keskiviikkoina klo 2:00 iltapäivällä.

Messiah Lutheran seurakunta

Sunnuntaina, maalisk. 2. p:nä klo 8:15 aamulla suomenkielinen ehtoollis-jumalanpalvelus. Klo 9:15 pyhäkoulu, high school-luokkalaisten ja aikuisten raamattutunnit sekä Parenting with Purpose -ryhmä kokoontuu pastorin viirastossa. Klo 10:30 englanninkielinen ehtoollis-jumalanpalvelus. Välittömästi sen jälkeen seurakunnan kokous.

Mirjam valoi myrkyä Aaronin sieluun ja sai hänet tekemään syntiä.

Oi, tuota löpöttelemisen halua! Se on kuluttava tulli, ja se on sairaus, josta Jumalan kansa kärsii eniten. Kun sinä puhut veljesi kanssa ja puhe kääntyy toisiin ihmisiin, kylvät hänen sieluunsa myrkyä, josta hän ei hevillä pääse vapaaksi. Peitättkö toisten virheitä vaikenemisellasi vai puheillasi? Autatko veljiasi ja sisariasi pääsemään osalliseksi pelastuksesta? Vai herättätkö ja ravitsetko sanoillasi toisten syntejä ja intohimoja? Oletko sinäkin tuollainen saatanan matkapuhuja?

Sen tähden, ettei ihminen pidä kieltään kurissa, Jumalan täytyy usein kurittaa häntä kovalla kädellä, koska hänellä ei ole mitään muita suitseja hillitäkseen sitä. Ja usein on Jumalan kuritus raskas. Mirjamista tuli pitaallinen. Tällä Jumala selvästi osoittaa, että Hän pitää panettelua inhottavana, haisevana tautina. Se on monen Jumalan lapsen sairaan, jopa kuolleen hengellisen elämän salaisena syynä. Löpötteilyn ja tuomitsemisen halun myrkyä on tapanut heidät! Paljoa enemmän kuin luulemmekaan, syyllistymme toisten virheisiin, kun emme ole oppineet pyhällä tavalla suhtautumaan toisten epäpyhyteen. Jos pysymme Hänen koulussaan, joka sanoi Juudakselle "Ystävänä" ja joka paransi Malkuksen korvan, opimme tämän.

Jeesus palveli meitä pyhällä elämällä. Opetuslapsilleen Hän jätti perinnöksi esikuvansa (Joh. 13). Apostolit ja monet marttyyrit eivät olisi menneet kuolemaan, ellei heidän herransa olisi ensin kuollut. Kukaan heistä ei olisi kärsinyt evankeliumin tähden noita monta kärsimystä, ellei Herra ensin olisi kärsinyt kaikkein kovimmin.

Mikä on syynä siihen, että meidän päiviemme kristinuskoko on kadottanut loisteensa ja vetovoimansa? Varmasti se, että on olemassa vain vähäisen eroa maailman lasten ja Jumalan lasten välillä, kun on kysymys rakkautesta, kärsivällisyydestä ja itsensä kieltämisestä.

Elämä on ihmisen valo, eivätkä sanat. Hyvä esimerkki antaa elämälle arvon. Johdattaakseen ihmisiä valoon käyttää Jumala etupäässä kahta asiaa. Ne ovat Hänen pyhä sanansa ja pyhät ihmiset, jotka elävät sanan mukaan. Kun sana tulee lihaksi, s.o. saa muodon, silloin nähdään kirkkaus (Joh. 1:14). Kristikunnassa on Jumalan sana kuta kuinkin jokaisessa kodissa, mutta monin paikoin se on kuollut. Se alkaa elää vasta silloin, kun se on kytetty luomaan pyhän ihmisen.

Paavali oli varmasti unohtanut se sanat, jotka lausuttiin hänen väittellessään Stefanuksen kanssa kreikkalais-

ten koulussa. Mutta tämän kirkastetut kasvot kuoleman hetkellä, se ilo, jolla hän antoi henkensä, rukous vihamiesten puolesta, kaikki tämä painui lähtemättömästi hänen sieluunsa ja oli voitonvoimana niissä vainoissa, joita hänen itsensä oli myöhemmin kestettävä.

Messiah seurakunnan evankeliumi-ryhmä Fitchburg, MA

Littleton, Ma

Maynarin Kalevan Naiset ja Ritarit järjestävät Kalevala päivän juhlan lauantaina, maaliskuun 1. päivänä klo 6:00 illalla Salon Huvilalla Fort Pondilla.

Virvokkeita tarjoillaan. Ohjelma on miesten järjestämä. Lauantaina, maaliskuun 15. päivänä huvilalla tarjoillaan lihasoppa-illallinen. Lipputilaukset tulee tehdä etukäteen. Liput maksavat \$6.00 ja ateriat ovat klo 5:00 ja 6:30.

Salon huvila sijaitsee lähellä Acton/Littleton exit'iä Route 2:lta, Kaleva Roadilla. Ajakaa Newtowne Roadia Littletonin suuntaan, kunnes saavutte kahdelle kivimerkille.

Lisätietoja saa numerosta 508-897-2693 tai varsinaisen tilaisuuden aikana 508-264-9044.

Finnair lennättää Pietarista Lappeentantaan

Finnair aloittaa keväällä säännölliset reittilennot Lappeenrannan ja Pietarin välillä. Uutta reittiä lennetään koket-luonteisesti viidesti viikossa huhtikuun alusta lokakuun loppuun.

Keskikesällä lennoissa on vajaan kahden kuukauden katkos.

Lappeenranta saa uuden lennon myötä useita ulkomaanyhteyksiä ja uuden kotimaan vuoron.

(Demari)

NORTH-END

SUBARU-MAZDA

Rte. 13, Lunenburg

(508) 582-4911 • 1-800-548-6699

ISUZU-SUZUKI

525 John Filch Hwy., Fitchburg

(508) 345-1011 • 1-800-345-SAVE

Järjestämme matkoja Floridaan ja Suomeen ja minne tahansa maailmassa

Puhumme suomea,

GIT MATKATOIMISTO

69 Main St. Leominster Puh. 537-4536

Fitchburg, MA

Stratton Players teatteri esittää Ruth ja Augustus Goetzin kirjoittaman Henry Jamesin "Washington Square" romaanin perustuvan näytelmän "The Heiress" helmik. 27., 28. ja maalisk. 1. p:nä klo 8:00 illalla sekä maalisk. 2. p:nä klo 3:00 iltapäivällä.

Näytelmä on Miriam Lehdon ohjaama.

Teatteri sijaitsee osoitteessa 60 Wallace Street. Lisätietoja ja lipputilaukset numerosta 508-345-6066.

Myllymäki on neuvoston entinen presidentti.

John Koutonen, 67 Kyle Road, on yksi kolmesta Fitchburgin kaupungin uudesta luonnonsuojelukomission jäsenestä.

Lukiessaan sanomalehdestä pormestari Jeffrey Beanin etsivän vapaaehtoisia henkilöitä palvelemaan komission jäsenenä Koutonen ilmoitti kiinnostuksestaan uskoen kokemuksensa metsähallintoalalta saattavan hyvinkin olla avuksi.

Koutonen työskentelee hankintametsäteknikkona Bingham Lumber Inc. firman palveluksessa Brookline, NH:ssä. Hän on suorittanut metsäntuotannon associate -tutkinnon Paul Smiths College of Arts and Science oppilaitoksessa. Hän on jatkanut opintojaan osallistumalla monille jatkokursseille.

Tanssit Saiman Puistossa

Lauantaina maalisk. 1. p:nä klo 8 - 12 yöllä

D. Wells Duo soittaa

Kaikki tervetulleita! Finnish American Club of Saima

Myöhästyneet onnitelumme sinulle Anja Gamble

helmik. 1, 1997 olleen 90-vuotispäiväsi johdosta!

Marita Cauthen & Jonathan Ratila

Kaikenlaisia vakuutuksia... Puhutaan Suomea

NIEMI INSURANCE AGENCY, INC.

135 Main Street, P.O. Box 449 Väitettään myös kiinteistöjä

Westminster, MA Puhelin 874-2921

CHOICE INSURANCE AGENCY, INC.

Täydellinen vakuutuspalvelu

KIINTEISTÖ - IRTAIMISTO KODINOMISTAJIEN

AUTO - PALO - HENKIVAKUUTUKSIA

376 Summer St. Fitchburg, MA Tel. 508-343-4853 Eino E. Niinimäki

SUOMEA PUHUVIA VIRKAILLOITA

HUHTALA OIL CO.

198 PATRIOTS ROAD, EAST TEMPLETON

• Our own service department to our customers
• New customers always welcome
• Our third generation

CALL 632-1221

Our service area is from North Rutland to Orange

Terveiset Lepokodilta!
Meitä on käynyt taas viihdyttämässä jos jonkinmoiset laulajat, soittajat ja tanssahetkijät. Hyvä näin, eipähäntule aika pitkäksi!

Kaunis kiitos Elina Kuroselle ja Charlie Hedlundille tiistai-iltapäivän ohjelmasta.

Vietimme Erik Fridlindin muistotilaisuuden keskiviikkona. Pastori Mauri Vihko puhui kauniisti poisnukkuneesta ja muisteli hänen elämänsä.

Voikohan kuolemaan milloinkaan suhtautua tyyneesti? Se tuntuu aina koskettavan sydänjuuria ja jättävän onton tunteen sinne takimmaisen juuren alle. Mitäs sitten tapahtuu, kun jokaisen juuren alle tulee kolo? Ovatkohan sydänjuuret itävää lajiketta

vai pitääköhän meidän elää kolo sydämessämme loppuikäme? Kuka tietää?

Torstaina saimme jälleen Suomi-vieraita. Someron tytöt ja pojat kävivät pyörähtelemässä Lepokodin ruokasalissa hanurin ja viulujen tahitiin. Saimme myös nauttia kanteleen hempeästä helinästä. Tuli aivan kalevalainen olo! Aloitpa olkani yli etsiä Väinämöistä.

Perjantai-iltapäivä kului sitten rauhallisesti Lyydia ja Mikko Knutilan seurassa. Ja tietysti Charlleen. Kiitos myös Sylvia Söderströmille yhteislaulujen säestyksestä.

Lauantaina vietimme fiiniltapäivän Kravis Centerissä Moskovan kansanbaletin tiimoilla. Kyllä oli kaunista.

Parikymmenpäinen ryhmämme oli lumoutunut!

Kiitos kaikille vapaaehtois-työntekijöille avustanne kulu-neella viikolla.

Sairaskodin toiminnan ohjaaja Debbie Kingsbury järjesti Floridan osavaltion vaatiman "in-serve" -tilaisuuden Annan Majalla keskiviikkona. Paikalla oli noin kolmekymmentä henkilöä. Filmi infektio kontrollista oli erittäin informoiva. Kiitos Debbielle!

Hyvää viikon jatkoa ja hymyllään vaikka olisikin kolo sydämessä. Kyllä se jollain aina täytyy.

ANU

P.S. Kiitos Niilo Onni-Selälle sunnuntaisesta jumalanpalveluksesta.

Kuopiolainen Karita Tuomola vuoden 1997 Miss Suomi

Karita Tuomola

Kuopiolainen Karita Tuomola, 20, valittiin vuoden 1997 Miss Suomeksi Heltingissä helmikuun 15. päivänä pidetyssä kilpailussa. Mallitoimiston konttorissa työskentelevällä kaunottarella on pituutta 174 senttiä, ja hän painaa 60 kiloa.

Ensimmäiseksi perintöprinsessaksi tuomarit valitsivat rovaniemeläisen vaalean **Taija Jurmun**, 20, jonka tv-katsojat valitsivat omaksi suosikikseen.

Toiseksi perintöprinsessaksi tuomaristo nimesi kisan en-

nakkosuosikkeihin kuuluneen valkealaisen **Marja Drockilan**, 19. Hänet valittiin myös lehdistön ihannetytöksi.

(HS)

Kuopioon tuhat tanssivaa lasta

Kuopion ensi kesän kansainväliseen lastentanssitapahtumaan on ilmoittautunut noin tuhat lasta ja nuorta 31 maasta.

Viikon kestävä *7th Dance and the Child International* -konferenssi on tanssikursseja, -esityksiä sekä ammatillista koulutusta, jota antaa yli 150 tanssin asiantuntijaa. Ammattimaisia tanssiryhmiä saapuu 14.

Tapahtuma alkaa avajaiskulkueella Kuopion torilta musiikkikeskukselle 28. heinäkuuta. Valkeisenlammella nähtävän pääesityksen suunnittelevat tanssitaiteilija Reijo Kela ja professori Heikki Laitinen.

(Demari)

Alussa jäkiekko oli neliskantainen

Suomen jääkiekkohistorian ääripäät. Museonhoitaja Aarne Honkavaara esittelee vuoden 1995 himottua MM-pokaalia sekä Suomen ensimmäistä maajoukkueita vuodelta 1933.

Missä voit nähdä tarkan kopion vuonna 1886 pelatusta maailman ensimmäisen jääkiekko-ottelun neliskulmaisesta jääkiekosta? Tampereen jäähallin yhteydessä olevassa Suomen jääkiekkomuseo, tietenkin.

Jääkiekkomuseo on ainoa laatuaan Suomessa. Lähin vastaava museo sijaitsee Münchenissä Saksassa; koko maailmassa on Tampereen lisäksi vain neljä muuta jääkiekkomuseota.

Museossa on nähtävillä sekä Suomen että kansainvälisen jääkiekkoliiton historiaa alkuperäisistä nykypäiviin. Lajin kehityksestä saa jonkinlaista perspektiiviä silmällessä puulustimia sekä muita varusteita ja verratessa niitä nykyisiin tamineisiin.

Näytteillä olevat noin 10 000 esinettä koostuvat valokuvista, varusteista, pelipaidoista, mitaleista ja palkinnoista. Museossa vilahtelevat tutut nimet, jotka ovat luovuttaneet museolle pelipaitansa tai mallansa. Joukossa ovat mm. Wayne Gretzky, Mario Lemieux, Vladislav Tretjak, Valeri Harlamov... Tunnetuimmat palkinnot ovat Suomen mestarille luovutettava aito Kanada-malja sekä vuoden 1995 kevään MM-kultapokaali.

Pankin näyttely oli alkusysäys

Jääkiekkomuseo avasi ovensa ensimmäisen kerran joulukuussa 1979. Alkupotku annettiin kuitenkin jo saman vuoden tammikuussa, kun silloinen TAP keräsi jääkiekkoalheisen näyttelyn Suomen jääkiekkoliiton 50-vuotisjuhlan kunniaksi pankin tiloihin.

"Silloin huomasimme, että tavaraa löytyy ja perustimme jääkiekkoyhdistyksen", kertoo Mr. Jääkiekko Aarne "Dynamo" Honkavaara, joka toimii samalla museonhoitajana. Siltä alkoi kova rullanssi. 30-luvun pelaajat soittettiin läpi ja pyydettiin tavaraa. Sitä saatiinkin yllättävän paljon. Sen jälkeen museossa vieraili paljon entisiä pelimiehiä ja myös he halusivat kantaa kortensa kekoon. Näin museon kokoelma on karttunut hiljalleen.

Arvo on mittaamaton

Jääkiekkomuseon kokoelmien arvoa ei voi rahassa mitata. Suurin osa näytteilyesineistä on käytännössä uniikkikappaleita.

"Ei niillä arvoa mulle ole. Kaikki tietävät, mistä esineet ovat peräisin, jos ne ilmaantuvat muualle markkinoille", Honkavaara hillitsee murtoveikkoja.

Vuoden 1995 aikana museossa vieraili ennätysmäärä väkeä (9 433 kävijää). Noususuunta näyttää jatkuvan edelleen.

PETRI SEPPÄ
(Demari)

Jääkiekkomuseo on avoinna lauantai-iltapäivisin sekä sopimuksen mukaan.

From the desk of Stig Häggblom:

Kohtalo on joskus kummallinen tiennäyttävä...

Pitkä laulajatyttö esiintyi joitakin vuosia sitten kitarransa kanssa Saiman Puistossa täyttäen hyvin ne sisätilat esiintyessään. Hänen nimensä on Brabara Helsingius. Alansa (laulu) ammattilainen kun on, miekkailuinnostus on jäänyt. Miekkailu oli laji, jossa hän edusti Suomea Rooman olympiakisoissa 1960.

Suosituin suomalainen Japanissa on ilman muuta Tove Jansson, Muumi-perheen ansiosta, mutta kutsuista huolimatta Tove ei enää matkusta Japaniin. Tove kieltäytyy ikäänsä (ja terveyteensä) vedoten. Hän on 82.

Japanin pohjoissaarella Hokkaidolla sijaitseva pieni erämaakylä nimeltä Ohtaki (asukkaita 2,000) on osittain saanut uutta elämää,

kun se vuosia sitten suomalaishihtäjein innostamana ryhtyi järjestämään hiihdon laturetkä. Siitä syntyi Ohtaki International Cross Country Ski Marathon.

Hiihto on voittanut jalansijaa vuosi vuodelta. Ihmistä lentää Tokiosta tusinoittain tälle pohjoisarelle osallistukseen hiihtoon ja oppimaan. Ohtakin tämänvuotinen hiihto oli järjestyksessä jo seitsemäs, osanottajia oli tuhatkunta.

Suomesta tullut delegaatio oli tällä kertaa vähän erilainen. Barbara tuli esiintymään ja laulamaan Tove Janssonin sanoittamia lauluja.

Pohjoisesta Muonion kunnasta tuli Heikki Kivinen, joka tietenkin pystyy hiihtämään, mutta ennen kaikkea luetaan Suomen taitavimpiin hiihtolatuksen tekijöihin. Kivinen tuli antamaan

Toven edustajina Ohtakin kylässä

Ohtakin laduista lausuntoja. Lausunto oli Ohtakin johtajien mieleen.

"Näin täällä Laponian maisemia ja latuja", Heikki Kivinen sanoi.

"Lapponia" on kuuluisa ja vaativa monipäivähiihto erämaassa. Ladut kulkevat mm. Pallaksen tunturijonoa myöten. Ohtakin hiihdon pääpalkinnot olivat osallistumismatkat huhtikuun alussa hiihdettävään Lappolaan.

Näin hiihdon kautta kaukaiset erämaakunnat Ohtaki ja Muonio kättä pauskasivat.

Barbaran erikoisen matala mutta kirkas ja innostava ääni sekä hänen launsa saivat lämpimän vastaanoton. Hiihtopäiviän jälkeä taitelija vietti muutaman päivän Sapporon miljoonakaupungissa eikä olisi lainkaan ihme, jos siellä syntyi yhteyksiä, jotka johtaisivat toiseen matkaan kaukaiseen itämaahan.

Tämä äsken kerrottu sai

Barbara Helsingius lauloi ensimmäistä kertaa Japanissa ja sai Ohtakin lauluretkihiihdon avajaisissa yleisön täydellisesti mukaansa.

alkunsa laturetkihiihdon kautta, mutta eiköhän kohdalollakin ollut sormensa pelissä?

Syntyy kysymys: onko

mahdollista manipuloida kohtaloa?

Kuvat: Stig Häggblom

Ohtakin hiihtomaisemlin oli suomalaisidean pohjalta syntynyt pituushiihdolle huoltorakennus, joka oivallisesti nimettiin "Kiitos majaksi".

Professori Iekuni Ichikawa (otk.) saapui Nashvillestä Tennesseestä saakka kuullakseen Barbaran laulua ja oppiakseen pohjoismaisen murtomaahiihdon.

NEW YORK CITY - Finlandia Foundationin Metropolitanin jaosto on valinnut tämänvuotiseksi Arts and Letters Award -palkintonsa saajaksi Aina Swan Cutlerin.

Concordissa Massachusettsissa asuvaa Cutleria huomioidaan hänen työstään suomalaisen kulttuurin ja musiikin tunnetuksi tekemisestä Yhdysvalloissa.

Hän ja hänen edesmenneet

miehensä Henry Harrington Cutler perustivat Swan Cutler Finnish Music Fund rahaston Harvardin yliopiston musiikkilaitoksen yhteyteen 1993. Vuonna 1995 Cutler perusti

Jorma Hynninen stipendiraoston University of Minnesotan musiikin opiskelijoiden tukemiseksi.

Certificate of Merit -palkinto annetaan John Konkolalle

aloitteestaan ja panoksestaan Artist Debut Series ohjelman perustamiseksi vuonna 1977. Konkola on jaoston monivuotinen johtokunnan jäsen ja rahastonhoitaja.

Finlandia Foundation New York Metropolitan Chapter, Inc.

Perjantaina, maaliskuun 7. päivänä klo 7:30 illalla Waldorf-Astoria hotellissa pidettävissä illallistanssijaisissa esiintyy suomalainen jazzlaulaja Johanna Grussner. Illan tanssimusiikista huolehtii Walter Eriksson Jr. orkesterineen.

Lipputilaukset: Maija Arbolino (212) 887-0669 ja Maureen Hakala (212) 678-0453.

Destructive Forces

by Santeri Alkio
translated by Richard Impola

continues from last week

CHAPTER SEVENTEEN

The famine grows more desperate. Janne Hautala's heartfelt plea persuades the governor to release a supply of flour to the community. The governor pays a tribute to him and makes a prediction for Finland.

The welfare committee was in a bind. The treasury was empty, the supply of flour was disappearing at a ruinous rate, and no one could imagine how to replenish it. The state had come through with a little aid, but its effect was negligible. At parish meetings the more brutally outspoken heaped abuse on committee members for supposedly having handled matters so carelessly.

When the committee met once more to seek ways of solving the crisis, the only idea they could come up with was to go again to the governor and beg for at least a few sacks of flour. The sexton had gone to him many times during the winter and gotten some temporary relief, but he absolutely refused to go again. In his opinion, he had milked the last drop to be gotten from that source; no more would be forthcoming. Nor could others have done anything but appeal to the governor's sense of duty. They did not even consider whether he had anything to give.

It was a painful meeting.

The welfare committee was made up of the most influential men in the parish. At times they were almost overcome by fatigue and despair. Rumors of their dishonesty increased in proportion to the increase in hunger and disease. Sometimes completely unfounded tales circulated about custodians keeping for themselves supplies of flour sent by the state for the poor, or of shipments which had not even reached the parish, but had vanished to benefit higher officials. As a result there were feelings of bitterness between caregivers and their wards, which made an already wretched and painful life even more miserable.

Common bonds of trust had sunk to such a level that it was

rare for one person to rely on another's word. Every householder was forced to tend to his own affairs; the times had wreaked such havoc among old values that ties of brotherhood, friendship, and acquaintanceship often meant nothing. In many cases, honest men could and did become thieves and liars, and their friends were not in the least astonished. Hatred, quarrels, and verbal attacks were not viewed as they once had been. Feelings dwelt close to the surface, as did life itself. A puff of breath might expel it from the starved and emaciated body. And no one was greatly moved by its departure. People lived to die; only their instincts clung to life, a little stronger in some people and totally decayed in others.

In light of all this, it was understandable that the caregivers managed to carry on in the face of slanderous attacks. Suffering had hardened their natures, steeling them to their task in proportion to its difficulty.

They had to do something besides feeling pain, something besides pitying and weeping, they had to fight.

When the sexton refused to go to the governor and "beg" for help, the committee was in a quandary as to whom they should send. They would have chosen Janne Hautala, but he thought that since for various reasons his reputation with the governor was not good, it was better to send someone against whom the man bore no grudge. Valee Varpula was not a good-enough spokesman to present the truth in such a way as to get help where there was so little to give. The old vicar announced that he was willing to go, but because of his poor health, he did not dare embark on a long journey in such cold weather over roads that were blocked with snow, an objection which all agreed was justified.

"Well, I'll go then," announced Hautala. "Let Valee go with me. We should be able to get two loads from him. Maybe the governor has forgotten those old court cases."

The solution was gladly received. The minister agreed to

write a letter to take with them in which he would for his part describe the state of affairs. Valee was not at the meeting, but everyone knew that he was willing to go.

They set out on the following day. They would often have wanted to take exhausted beggars into the sleigh and bear them to places where there were people, but there were so many of them that helping a few seemed completely futile. Besides it would only have aroused envy among the others. At one point, however, Valee could not bring himself to pass by a certain woman. She was pulling a child of about two on a sled, but she was so worn out that she always stopped to rest after struggling forward a few steps. Valee stopped the horse.

"Where are you from?"

Gasping with effort, the woman answered:

"From Lehtimäki."

"Would you like to ride in the sleigh to the next village?"

"Oh, my God!"

It was all she could say. With a blurry smile on her lips, she came over to Varpula's side of the sleigh and laboriously clambered in. Varpula had to lift the child from the sled, which he tied behind them. When the woman, who sat with the child in her lap, felt the sled moving, and felt herself moving along with it, a blissful languor overcame her and she closed her eyes. Valee looked at her face. Suddenly she shuddered and her eyes opened. Turning her eyes to Valee, she said in a strangled, pain-filled voice:

"Bread!"

She seemed to have come to again at that moment. Valee was so moved that he quickly opened his lunch box and prepared a piece of bread and butter for her. When she saw what he was doing, her lips formed a kind of smile and she sighed happily:

"Oh God!"

Valee watched from the corner of his eye as she ate the bread. Often she would take a huge bite, but seeming always to regret it, she would then break it up into smaller pieces and chew on them, fighting against the greedy urge to gobble it down all

at once.

The child had slid from her lap onto the hay and she did not seem to notice it. Nor had Valee paid any special attention to it, merely assuming that it was asleep in its rags since it made no sound. But for some reason, perhaps because one of its little feet was sticking out from the rags and he thought it might be getting cold, the child again attracted his attention.

"How is the child doing?" he asked. The woman had just swallowed the last piece of bread and was licking her fingers to get every last crumb. Valee's comment startled her, undoubtedly because the child had not gotten a bit of the delicacy. But looking at the bundle that lay there peacefully, she said calmly:

"He's asleep."

"Cover his foot so he won't get cold. There's a blanket."

The woman had regained her strength to some degree. She bent over to pick up the child.

Why was it so oddly stiff?

Hastily the mother uncovered its face. The child had died.

The mother let out a few agonized screams of grief and kissed the child's bluish lips and pale, bloodless cheeks. But that did not last long. With a strange kind of joy she began to thank God for having ended the child's pain and misery. To Valee she seemed to be rejoicing at being freed of the child. It caused him to feel an antipathy toward the woman, which was not helped by the fact that she looked at him with a smile of relative well-being and sighed:

"If I could only have some more bread."

She had tossed the child back onto the hay. Valee pretended not to hear her wish.

But it was not long before the woman snatched the child up into her lap, weeping and kissing and squeezing its stiffened body to her breast with such manifestations of maternal grief that Valee was close to tears.

He left the woman at the gate of the first house they came to.

They continued the journey. Everywhere they turned their eyes there were signs of deprivation, wherever they lent their ears, there was talk of hunger,

need, death, and destruction. Nowhere did they find the lusty abundance, the self-confident strength verging on egotism for which Ostrobothnians are so well known.

When they arrived in Vaasa the next day, intending to drive into storekeeper _____'s yard, they found a mob of beggars numbering in the hundreds milling and shouting there. The mob behaved quite differently from beggars in the country, undoubtedly because they had gotten to eat their bellies full, and had regained their strength. Valee and Hautala soon realized the reason for the jam-up. The gate was half open, and inside it the storekeeper himself and his hired hand were giving out a quarter loaf of bread and a few herring to each beggar. The storekeeper had decided temporarily to distribute this food ration on one day of every week to all the beggars then in the city.

When the travelers had gotten their horse unhitched, they hurried to meet the governor at his home. As they waited soberly in the lobby, it was evident that the hearts of both men were beating a little faster, and that their emotions were alternating between hope and fear.

At last the governor came out to speak to them. His expression was gloomy and severe, one that offered little hope for the mission on which they had come. With a look meant to penetrate their very hearts, he asked with studied casualness:

"Where are you from?"

Both answered almost simultaneously.

"What is your business?"

Hautala coughed and cleared his throat. His voice was a trifle uncertain as he began to explain the cause of their journey. The governor was obviously ill at ease. He gazed sternly at Hautala the whole time he was speaking, with a look that implied a suspicion that Hautala was lying.

Without giving a direct answer to Hautala's plea for aid, he began to probe and question the extent and kind of emergency aid given, if many beggars had flooded in from elsewhere and been aided, if people from their

turn to DESTRUCTIVE page 14

Saija

by Richard Impola

One of the places we visited on our trip to Finland last July was Kallioniemi, the boyhood home of Finland's most popular novelist, Kalle Päätalo. When we asked in the church village of Taivalkoski (about 12 miles from Kallioniemi) where we might spend the night, we were directed to Saija. It turned out to be a fascinating place.

The young lady who registered us at Saija apologized in case we were awakened during the night by a horrible noise - she would be feeding her fifty sled dogs. As it turned out, we never heard a sound, but her words piqued my curiosity. When I asked about it she told me she conducted sled-dog tours from the resort during the winter months. That wasn't the only striking thing about the resort: the natural setting, the beautiful log structures, the comfortable spacious quarters (we had our own sauna in our unit), the food, (breads and baked goods are made on the premises) - all were equally impressive, and at about one-half of the price you would pay in the Helsinki area, a fact we appreciated even if we don't come from Laihia.

I was so impressed by the place that I asked Helena Karppinen (she and her husband Asko own the major shares in Saija, Inc.) for further details. She told me that so many people were coming to visit the boyhood home of Kalle Päätalo and the places described in his novels that she and her husband decided to establish a place nearby where "visitors could get a cup of coffee, food, and lodging." The place they settled on, Saijanniemi, is just down the shore from Päätalo's boyhood home. She describes herself as a *paljasjalkainen taivalkoskelainen* (barefoot gal from Taivalkoski). Her husband is from the neighboring kunta of Pudasjärvi.

Saija is located in the province (*lääni*) of Oulu, in the *kunta* of Taivalkoski, in the *kylä* of Jokijärvi. It is located on Saija Point, (Saijanniemi) one of a number of points of land on Jokijärvi (River Lake), so-named because the Ii River widens at this point to form a kind of lake. Other points on the lake which are well-

Mylly-Kaijan mokki

photos courtesy Richard Impola

known to readers of Kalle Päätalo's *Ijoki* series of novels are Kallioniemi (Rock Point) and Mainiemi.

A bit of history

The resort got its name from a man named Saija, one of the last of the Sami to live in the area. Before the signing of the peace of Tälssinä in 1595 between the Russians and the Swedes, the area had been a kind of no-man's land, inhabited by migrant Sami, and raided in turn by the Viena-Karelians and the poh-

jolaiset (Ostrobothnians). In Päätalo's novel, *Our Daily Bread*, the young lad Kauko imagines raking up historical artifacts as he works at cutting rushes on the river; the raiding parties from either side used the Ii River as their highway.

What's in a name

A Mannila farm was developed on Saija Point in the 1700s. On it there was a *torppa* (tenant cabin) for a *ruotusotilas*, a soldier for whom a local farmer or farmers were oblig-

ated to provide food, lodging, and equipment. In those days that was one way to support a standing army.

The story has it that a man, probably a descendant of a soldier once lodged at Saija, lived there in the late 1800s. He was given the nickname of *Saijan Mullu*. Hating the name, he decided to get rid of it by going to America. He sailed from Helsinki, but when he landed in New York, one of the first men he met was an acquaintance, who exclaimed: "Well, if it isn't *Saijan Mullu* here in

America!" That was the end of *Mullu's* American sojourn. He decided that since the name had followed him, there was no point in staying, and he went back to Saijanniemi.

Riches from America

At the end of the 19th Century, the big Mannila farm was owned by a Jussi Seppänen, who had gone to America to get rich and who purchased the farm on his return. The place was largely abandoned in the 1900s; the only access to Saijanniemi then was by boat or footpath. In 1991 a road was built to the site of the resort, and it was opened for business in 1992.

Life imitates art

"We wanted to build a place for visitors that would represent the spirit of Päätalo," says Helena Karppinen. The buildings are made of squared timbers, a local product. Choice of the site was decided by a passage in one of Kalle Päätalo's novels, *Ukkosen ääni*, (*The Voice of Thunder*), in which he and Tyyne Simonen discuss plans to put up a coffee shop on Saijanniemi.

Sled dog tour

turn to SAIJA page 13

Classic or Skating?

Cross-country skiing techniques explained by Finnish Ski Club member

I want to make a few facts clear regarding the health aspects of the two techniques of cross country skiing - the classic or "diagonal" and the newer skating technique. Bear in mind, the main point is to be outside and exercising no matter which method you prefer.

In the classic technique, as in walking, the joints of the spine, shoulders, elbows, hips, knees and ankles are all being moved in their anatomically correct planes. Moving the way they were designed to move. Not only is this healthy for the joints, but muscles are developed evenly. An advantage to this is that more complete metabolism occurs within the muscles and waste products, such as soreness-causing lactic acid, are flushed out of the system.

Classic style is the more aerobic technique of the two. It is a superior cardiovascular system builder. Additionally, the classic technique has the major attribute being a cross-crawl movement which has positive neurological patterning effects.

Okay, so I've probably beat a dead horse with all this positive talk of classic technique - what about skating? If classic is the main course, be sure and leave room for the "dessert" because skating is just that: fun, faster, more explosive and easier to learn. Covering ground faster, sooner is skating. That is unless it's below about 4°F (-18°C). Then classic becomes faster as the skating glide diminishes on the colder, more abrasive, snow.

As with all "desserts" one must be careful not to overdo a good thing. Some major muscle imbalances can occur with skating.

I did skiing this past No-

vember-December and January 1997 at Mt. Wachusett, Princeton-Westminster, Massachusetts, approximately 120 hours. The reason for skiing on slopes, roads and the old 10 km Finnish S. C. trail around Mt. Wachusett is simple, there is a lack of snow in eastern Massachusetts this winter.

It was not a lonely sport at all because most of the college and Central Mass. teams were there also, like Christmas Day and New Year's Day. 200 plus X-C skiers were there. Many of the coaches were old skiing friends of mine. 90 percent of skiing done was skating. I noted weak knee flexor muscles, weak hip extensors, knee pains, caused by knee extensor's pulling the kneecap laterally and painful lateral hip rotators - literally a pain in the but - often causing sciatica (pain down the back of the leg). Across the board, skiers claimed those pains came about with the advent of skating.

As skating evolves into a more refined movement, many of the problems I've listed will diminish. Mixing the techniques will result in a more well-rounded skier both technically and physiologically. To have two methods to work with has been a real boon to the sport in a psychological sense. When one tires of one technique, go to the other. It's cross training within the same sport. Or when it's too cold to get a long skate glide, go to the classic method. But when it's 40°F in March-April and the snow is crusted over, you'll see me skating everywhere.

Raimo Ahti
Member
Finnish Ski Club &
U. S. Ski Coaches
Associaton

Nominations sought for 'Performer of the Year'

RICHARDSON, TX - The Finlandia Foundation is seeking nominees for the 1997-98 Finlandia Foundation Performer of the Year. The winner will be required to travel widely throughout the United States and perform for Finnish-American organizations that are interested in creating local events to showcase the performer. The Finlandia Foundation will assist the performer with travel expenses and act as a coordinator with local organizations.

The intent of this program is to provide the opportunity for many Finnish-American organizations across the country to share in the enjoyment of an excellent cultural program at a reasonable cost. Additionally, it is hoped that the selected performer will gain more widespread attention

through this national program.

The deadline for nominations is March 31, 1997. Nominations may be made by any interested party and self-nominations will be accepted. Individuals as well as small groups will be considered. The nominations should include a biography and a complete listing of the performance credits to date. It is requested that the nomination forms include some representation of the craft of the performer. The winner will be announced at FinnFest '97 in Minot, N. D.

Nominations should be sent to the Finlandia Foundation, P. O. Box 832006, Richardson TX 75083. For more information, please contact John Laine at 800-429-7309. Finlandia Foundation Inc.

Letter

to the Editor

I eagerly await the arrival of Raivaaja to my mail box each week. The arrival can be anywhere from Saturday (most usual) to Wednesday, but I can understand the variance can be due to volume of mail in post offices and their sometimes "overlooking" or to difficulties with deadlines at the publishing end.

I want to thank you and all your staff for the good work you're doing in putting out a paper I just wouldn't be without. Onnea!

Laila Suomela
Norway, ME

Sanomalehti
aina ajan tasalla

FinnFest USA '98

General Meeting
Derry, NH Public Library
64 E. Broadway (Route 102)

Saturday, March 8, 1997, at 10:00 A.M.
Snow Date: March 15, 1997

Tervetuloa - Welcome

FinnFest USA '98 will be held at the University of Southern Maine, Gorham/Portland Maine, July 9 to 12, 1998. It is a great opportunity to participate in the largest Finnish American event in the Northeast.

All committees are in need of additional help. We are inviting people to join us to plan and prepare for "Celebrating Our Finnish Legacy". We welcome your support and assistance.

- Directions:
- Interstate 93, New Hampshire
 - Get off at Exit 4
 - Take Route 102 East toward Derry
 - Pass through two traffic lights
 - Look carefully on left for a small green sign that reads "Municipal and Library Parking"
 - Turn left into this parking lot
 - Library is second building east

* In the event of weather uncertainty, please call one of these telephone numbers before 7 A.M. on Saturday, March 8.

(207) 583-6160 Eva Bean, Waterford, ME
(508) 791-4371 Henry Hirvi, Paxton, MA

RAIVA AJA

SUBSCRIPTION
AND/OR
ADDRESS CHANGE

NAME _____

ADDRESS _____

New subscription _____ Renewal _____

Payment \$ _____

SUBSCRIPTION RATES:

USA: 12 mo. - \$28.00; 6 mo. - \$20.00; 3 mo. - \$16.00
OUTSIDE USA: 12 mo. - \$33.00; 6 mo. - \$25.00

Raivaaja

P.O. Box 600

Fitchburg, MA 01420-0600

Phone: 508-343-3822 Fax: 508-343-8147

FINNISH-AMERICAN REST HOME
AMERICAN-FINNISH NURSING HOME
1800 SOUTH DRIVE, LAKE WORTH, FL 33461
TELEPHONE (407) 588-4333

Enjoy independent living in our beautiful Rest Home or if needed, 24 Hour Care in our Nursing Home. Live in a Finnish atmosphere at affordable rates. Call or write for further information.

Suomi announces summer arts festival schedule

HANCOCK, MI - The Suomi College 1997 Summer Arts Festival will take place in two sessions this year, session one June 20-22 and session two July 14-18, on the college campus.

Session I

- "Dolls as Sculpture: New Approaches," Joyce Koskenmaki.

- "Personal Writing Workshop," Timo Koskinen.

Session II

- "On-Site Landscape Oil Painting," Robert R. Salo.

- "Writing out the Personal: A Poetry Writing Workshop," Judith Minty.

- "Writing Family History," Jim Johnson.

- "Visual Journaling as Foundation for All Art Making: Discovering and Claiming the Deeply Creative Artist

Within," Marlene Ekola Gerberick.

- "Expanding the Image: Alternative Uses of Photography," Marlene Wisuri.

The Suomi College Summer Arts Festival is an annual event which brings artists and writers together for a week of concentrated, creative activity (and a lot of fun!) in Michigan's Upper Peninsula. With the proximity of Lake Superior, historic mine sites, lush forests and pristine air, participants find inspiration and recreation in every direction.

For registration information, call Phyllis McIntyre at 906-487-7376.

Suomi College

Coming events

March 15 - Saint Urho public dance, 7-11 p.m., Finnish American Heritage Center, West Paris. Music by Marianne Cygnel, accordionist of the Ganemal Dars Bandet group of Boston. Scandinavian and American music. Tickets \$4.00 6-16 years \$2. Door prize, refreshments.

March 16 - Saint Urho Day. Finnish American Heritage Society of Maine monthly meeting, 1 p.m., Finn Am Heritage Center, West Paris. Accordionist Cygnel will attend and play some tunes. Were your purple and green. Tickets on sale for raffle at April meeting.

April 20 - Annual pot luck dinner for members and

guests, 1 p.m., Finnish American Heritage Center, West Paris. Meeting follows dinner. Raffle drawing.

May 18 - Monthly meeting of Finnish American Society of Maine, 2 p.m., Heritage Center, West Paris. Program: video or slides.

L. S.

New York, NY

Vladimir Shafranov Trio

The Vladimir Shafranov Trio will appear in concert at 9 p.m. on Monday, March 3, 1997, at the Blue Note, 131 West 3rd Street.

The trio consists of Shafranov on piano, Mark Johnson, bass, and Al Foster, drums.

FINNISH LANGUAGE COURSES

Beginner • Intermediate • Advanced

Beginning March 17, 1997

Registration 6 - 7 pm

Classes on Mondays 7 - 9 pm for 10 weeks

Kaleva Koti

107 Mechanic St., Fitchburg, MA 01420

For more information contact

Martha Kuokkanen 508-874-2780

Raivaaja Publishing Company Annual Meeting

SAIMA PARK
Scott Road
Fitchburg, Mass.

THURSDAY
April 10, 1997

Registration begins at 7:00 pm.

The meeting will start at 7:30 pm and business will be handled according to the by-laws.

All shareholders are asked to attend and if they cannot, designate an authorized proxy.

Fitchburg, Mass.
January 16, 1997

MIMMU M. A.
HARTIALA-SLOAN
President

ROY HELANDER
Secretary

★ **"Be Tame Or Go Wild"** ★
★ ★
★ All Types of Perming ★
★ Precision Haircutting ★
★ Tinting ★
★ Highlighting ★
★ Waxing ★
★ Ear Piercing ★
★ MEN • WOMEN • CHILDREN ★
★ Walk In or By Appointment ★
★ Always a Senior Citizen Discount ★
★ Mallis Ahoranta, owner ★
★ SUOMEA PUHUTAAN ★
★ 632-5002 ★
★ 6 Connors Street, Gardner ★
★ PAUL MITCHELL SIGNATURE SALON ★

Kalenteri

CALIFORNIA

April 6 - Finnish movie "Komissaario Palmun erehdys" (in Finnish) on wide screen TV, 2:30 pm, Brotherhood Hall, 1970 Chestnut St, Berkeley.

CONNECTICUT

Mar. 2 - Finnish American Heritage Society meeting, 1 pm, Finnish Hall, Rte 169, Canterbury. Kalevala Day program after meeting.

Mar. 16 - St Urho's mystery ride & dinner, Finnish Hall, Canterbury. Sponsored by FAHS.

FLORIDA

Mar. 5 - Finnish American Club membership meeting & pot luck, 3 pm, 6016 Delaware Ave, New Port Richey.

Mar. 15 - St. Urho's Day Mojakka Dinner, Program & Dance, 6 pm, Finnish American Club, New Port Richey. Music by Doris Rohlf. Advance tickets required: 849-6349, 848-0622 or 942-3916.

Mar. 20 - Fashion Show & Luncheon, 12 noon, Finnish American Club, New Port Richey. Advance tickets required (call numbers listed above).

Mar. 25 - "Snowbird Picnic," noon, Shelter 4, Anderson Park, New Port Richey. Bring a dish to pass; pop will be provided.

ILLINOIS

Apr. 12 - Sibelius Male Chorus of Chicago annual concert, Estonian House, Lincolnshire.

MAINE

Mar. 15 - Saint Urho public dance, 7-11 pm, Finnish American Heritage Center, West Paris. Scandinavian & American music by accordionist Marianne Cygnel. Door prize; refreshment.

Mar. 16 - Finnish American Heritage Society of Maine monthly meeting, 1 pm, Heritage Center, West Paris. St. Urho Day - accordionist Marianne Cygnel will attend and play some tunes. Wear your purple & green.

MASSACHUSETTS

Mar. 1 - Suomi Koulu, 10 am-12 noon, Waldorf School, Lexington. For more info: 508-897-2813.

- Kalevala Day celebration, 6 pm, Fort Pond, Littleton. Program by the Knights. Sponsored by the Maynard Kalevaiset.

- Dance, 8 pm-midnite, Saima Park, Scott Rd, Fitchburg. Music by D. Wells Duo. Sponsored by FACS.

Mar. 2 - Pancake breakfast CANCELLED, Saima Park, Fitchburg.

Mar. 6 - Scandinavian Dance Class, 7:30 pm, Viking Club, 410 Quincy St, Braintree.

Mar. 8 - Dance, 8 pm-midnite, Saima Park, Fitchburg. Music by Hi-Lites. Sponsored by FACS.

Mar. 12 - Finnish-American Club of Saima monthly meeting, 7:30 pm, Saima Park, Fitchburg.

Mar. 15 - Beef Stew supper, Fort Pond, Littleton. Sittings 5 & 6:30 pm. Reservations suggested. Sponsored by Maynard Kalevaiset.

Mar. 17 - Finnish language courses begin, Kaleva Koti, 107 Mechanic St, Fitchburg. Classes 10 weeks Monday evenings 7-9. Registration 6-7 pm. For more information call 508-874-2780.

Mar. 19 - Finnish-American Society of Cape Cod monthly meeting, 7 pm, Community Building, Rte 149, West Barnstable.

MICHIGAN

Mar. 2 - Kalevala Day celebration, 3 pm, Finnish Center, 35200 W Eight Mile Rd, Farmington Hills. Sponsored by Knights

MICHIGAN

& Ladies of Kaleva. Program includes "Finland, the Land of the Kalevala," a slide presentation by Lillian Lehto.

Mar. 9 - New Generation meeting, 2 pm, Finnish Center, Farmington Hills.

Mar. 14 - Dance at the Old Finn Hall, 7-11 pm, Finnish Center, Farmington Hills. Music by RFD North. Reservations necessary (deadline Mar. 10); call 810-478-6939.

Mar. 15 - Musicians' Jam Session (kantele, Swedish nyckelharpa, musical saw, accordion), 1-4 pm, Finnish Center, Farmington Hills.

- St. Urho's Dance/Celebration, 7:30 pm, Knights of Columbus Hall, 1140 Muskegon NW, Grand Rapids. Sponsored by Finnish-American Society of West Central Michigan.

Mar. 16 - Folk Dance Fun with Ruth & Ralph Mannisto, 2-5 pm, Finnish Center, Farmington Hills.

Mar. 17 - Finnish Language Classes begin, Finnish Center, Farmington Hills. 10-week session. For more info: 810-478-9638.

MINNESOTA

Mar. 6 - "Looking for Finnish America in American Museums and Archives: The example of the Minnesota Historical Society," 5-9 pm, History Center, St Paul. A pre-Project 34 conference workshop. Dinner available (reservations by Feb. 25: 788-8535).

Mar. 7-9 - Project 34 Fourth Annual Conference, Radisson Metrodome Hotel, Minneapolis. "A national discussion on the future of Finnish culture in North America." Registrations required by Feb. 20.

Mar. 9 - Guided Bus Tour of Early Finnish Settlements, 11 am-6pm, starting out from Radisson Metrodome Hotel, Minneapolis. Touring Minneapolis, Cokato and Annandale. A post-Project 34 workshop. Registration due Feb. 20.

NEW HAMPSHIRE

Mar. 8 - FinnFest USA '98 general meeting, 10 am, Public Library, 64 E Broadway (Rte 102), Derry.

NEW YORK

Mar. 7 - Finlandia Foundation Scholarship Awards Benefit Dinner Dance, The Waldorf Astoria, New York. Entertainment by Johanna Grussner; dancing to Walter Eriksson Jr. Orchestra. Reservations: 212-887-0669 or 212-678-0453. Sponsored by Finlandia Foundation New York Metropolitan Chapter.

NORTH DAKOTA

June 19-22 - FinnFest USA '97, All Seasons Arena, Minot. For more info: Minot Convention & Visitors Bureau, 2400 SW 10th St, Minot ND 58701. Tel. 701-857-8206.

OREGON

Mar. 13 - Finnish-American Historical Society of the West membership meeting, 7:30 pm, Messiah Lutheran Church, 7434 N Charleston Ave, Portland.

TEXAS

Mar. 20 - Finnish-American Society of Dallas/Ft Worth monthly meeting, 7:30 pm, King of Glory Lutheran Church, 6411 LBJ Freeway, Dallas.

WASHINGTON, DC

Mar. 15 - Kalevala Day Dinner Dance, Embassy of Finland. Sponsored by Finlandia Foundation National Capital Chapter. For more info: 410-664-4854.

Events subject to change without notice

The Sampo

a symbol for a stable society

by Helmi Kortés-Erkkilä

Since the world is undergoing an economic change, I feel it is quite appropriate to consider what the Finnish *Kalevala* might have to say on conditions under which people could live in peace and prosperity.

I wish to make clear that I do not believe our epic is a barometer of the future nor a Bible by which we must live. I do believe, however, that one can make valid observations from the wisdom derived from experience, a part of our North European heritage, regarding human interaction that are worth considering in a fast changing world.

The global economy is upon us. Let's face it. I do not believe that the movement of money crossing national borders can be stopped. The Multinational Corporations have it made. As this concentration of capital continues to invest and move to the underdeveloped countries, it creates serious problems here as well as where they locate.

People losing formerly well-paying jobs in basic industry in the United States is a fact. They have been "downsized." This is occurring in other industrialized countries also.

Formerly when one was "laid off," that meant a temporary condition and expectation of being re-employed when the market picked up. Being "downsized" today, however, means the job is at an end; one has for all practical purposes been fired. That's it. The downsized worker is no longer needed; he/she is unemployable because a computer has taken over the job that several skilled hands had performed previously.

It is with such a world-wide picture facing us that I submit the idea which I conceive was perceived by the wisdom of our Finnish forefathers - the Sampo. It suggests the symbol for a stable society.

Väinämöinen, as you will recall, was rescued from the sea by the eagle and dropped to the "far back fields of Northland." There Väinämöinen lay "weeping and lamenting" because of the "hundred wounds on his flanks and thousand windburns on his shoulders." His beard was a mess and his long hair tangled. He did not know where he was and what road to take in order to get back home to Kaleva.

As you will recall, Louhi (whom I shall call the Mistress of the North) found out who the forlorn and wretched man was, did something

humane. He was much too big of a guy to carry, so being female, by instinct, she merely urged him to stop wallowing in his misery and talking about his troubles; instead, he was to face the reality of the present. This stopped Väinämöinen weeping and she was able to lead him to the boat where she seated him. She herself rowed the boat to Pohjola (the North) where she lived.

This is a quote as to what the Mistress of the North did then:

*There she fed the hungry stranger,
Dried the wet one and massaged him,
Rubbed him down and poulticed him
Till she brought him back to health
And the felled had recovered.*

Despite having feasted Väinämöinen with salmon and other goodies, he continually talked of longing for his home. Finally, the Mistress of the North asked what he would give her if she made it possible for him to get safely home.

Väinämöinen shrewdly then put the question to her and surmising her answer, quickly suggested that a hat full of gold and another of silver as a reward. The Mistress of the North contemptuously turned down the offer as not befitting an adult. She suggested that Väinämöinen make a Sampo for her and have the lid ciphered, that is, with the code of its construction to be set on the cover of the Sampo. If she would get the Sampo, she'd let him have her daughter as payment.

Aware of his own limitations, Väinämöinen responded that he was unable to comply with her request but that his friend, a smith, would be able to do so. With this promise, the Mistress of the North led Väinämöinen to a sleigh drawn by a stallion and sent him home.

Through a ruse, Väinämöinen was able to get his smithy friend, Ilmarinen, to land in the North country where he was wine and dined by the North Mistress until he promised to make the Sampo with the ciphered cover for her.

Having built a blazing fire, set the bellows, fixed his forge in place with air being furiously fanned into it, a golden crossbow emerged from the bottom of the forge. The

crossbow was rejected by both the smith as well as the Mistress of the North. It represented a past society of hunting, a symbol out of order with life at the time.

The following day a boat appeared from the forge. While the boat represented the age of exploration, it also reflected a time when nations went needlessly to war. The boat, therefore, was also smashed by the smith and the bits thrown into the fire.

On the third day, a heifer appeared from the forge. This represented the pastoral stage of livelihood which in a few areas of the world is still practiced. The heifer also was rejected because it had been wasteful of its produce, hence, unable to provide equitably.

On the fourth day, a plow was thrust from the forge. This represented the beginning of intensive agriculture. Even here, the plow of the family farm has been displaced by large machinery and computers that are owned by absentee landlords. The reason for rejecting the plow reflects on the destruction of the environment, lack of open space and agricultural land. This was foreseen in the *Kalevala*. I quote:

*Now, the plow is quite good looking
But its habits not so good:
Plowed the village grainfields up
And upturned the grassy meadows.*

Modern machinery displaces human labor from the fields as well as in construction of homes and factories, bridges, buildings and roads. It is changing the habitat of other living things that share the earth with us humans.

The assertion that I have just enumerated seems far fetched. But I believe it is a creative result of humans wishing to displace hard physical work with something easier. The plow had not proven to be the solution for a good life. So it was rejected.

After discarding the plow as a symbol not worthy of the Sampo, Ilmarinen, the smith, broke it in two and threw it back into the fire. Several days later, the Sampo was constructed in three separate sections. One of them was the flour mill, the second a salt mill and the third a money mill.

It is necessary to note here

whether the Sampo ground salt and whether it ground money. This is what the *Kalevala* says:

*The new Sampo then was grinding,
With its ciphered cover spinning,
Ground three binsful every morning:
First a bin of things to eat,
Next a bin of things to sell,
Last a bin of things for home.*

All of the produce of the Sampo were objects for consumption, for trade and for storage. There is no mention of salt or money being poured out.

There was no need for grinding salt because salt, being a preservative, was not as necessary for daily living in the North. The builder of the Sampo, who came from the southern region of Kaleva that had a much milder climate, built the mill section for producing salt as this was a necessary ingredient for preservation of food in his area.

It is not realistic that the Mistress of the North would want to produce money. She is the person who consistently refused to accept money in payment of any of her favors. She was, instead, interested in the welfare of her people.

Some time later Ilmarinen went north to request a second wife. On his return, Väinämöinen asked how the folks up there were getting along. To this the smith replied:

*"There they have the Sampo grinding,
Many-colored cover spinning:
One day grinding things to eat,
On the second things to barter,
Third day things to keep at home.
What I say, I say in truth
And repeat what I relate:
How they live in Pohjola
Since they got the Sampo there!
There's the plowing and the planting,
There are crops of every kind,
There prosperity unending."*

Again, we have goods for consumption, goods for trade, and goods for storage or future use. In other words, the Sampo was supplying the necessities of life in a sensible way that took into consideration the needs of the moment, the need for diversity in trade,

and knowing the vagaries of climate, preparing for future need.

Reflecting on the message of the Sampo as a symbol for a stable society, it is interesting to note the prevalent social clichés today... such as the "bottom line" which means money. That is the basis of business; that is the means by which we gadge success or judge the success of others.

In addition, as factories close and businesses downsize, we are told they had to do it because it was "cost effective." In other words, the cost of the produce was not effective enough to produce a desirable profit for the top shareholders.

The "bottom line" and "cost effective" slogans simply do not take into consideration the average person that was served by the Sampo.

Before concluding, I wish to quote a fitting paragraph from the *Suomen Silta* (Finland Bridge), No. 6, 1996, page 35. This quotation is revealing as it shows that Finland is aware of the lessons contained in their rich *Kalevala* epic wherein the Sampo is the symbol for a stable society. The quotation is as follows:

"Finland's biggest challenge in the new century is finding the right balance between the welfare system and free market reforms. Government should act as a referee that watches over the well being of its citizens, always ensuring that healthy competition is the rule and not the exception."

My final statement in concluding this presentation is that I firmly believe the wisdom of our forefathers is profound. That wisdom was derived from experience of living under adverse conditions... climatic as well as social and economic pressures. It found expression in the *Kalevala*.

I believe the Sampo is a Symbol for a Stable Society because it carries a compassionate concern for everyone.

Helmi Kortés-Erkkilä, of Vancouver (WA), prepared this lecture for presentation at the Kalevala Day celebration in Portland (OR). She is the author of Relevance of the Kalevala; Comments, Quotes and Quips.

Date: Friday, March 7, 1997.
Place: Waldorf-Astoria Hotel.
Time: Cocktails at 7:30 p.m.;
dinner and dance at 8:30
p.m.
Program: Annual Gala Awards Dinner Dance.

The Finlandia Foundation Metropolitan Chapter Dinner Dance is the major source of funding for various scholarship grants as well as allowing the foundation to acknowledge organizations or individuals who have made outstanding contributions to the Finnish and American cultural dialogue. The Fin-

SAIJA

continues from page 9

Facilities and activities

In the main lodge of the resort there is a restaurant with a baking oven and a hearth, a kitchen, and a meeting room, as well as guest rooms. In the main and subsidiary lodges the resort can accommodate up to 100 guests. People often come to seek the peace of nature. There are a number of roofed picnic sites on the shore of the lake, along with a pavilion for outdoor dining, dancing, and festivals. Summer visitors go hiking, fishing, and canoeing and boating on the lake and river. Fall brings game-bird hunters to the lodge. Winter activities include skiing, dog-sled treks, snowmobile excursions, and ice fishing. Dog-sled treks are of course not native to Finland, but they have become popular there.

The main attraction is the resort's location in Päätalo country, which so many Finns have read about in his novels, and wish to experience directly.

There is a *savusauna* (smoke sauna=no chimney) on the shore at Saija, from which guests can go for a dip in the lake -- through a hole in the ice during the winter. The *savusauna* has become an exotic experience even for many Finns, says Helena Karppinen. Lately there has been a widespread revival of the *savusauna* mystique. A number of our relatives have built them.

Finnish hospitality

We were made to feel completely welcome at Saija. It has the feel of a family resort, quite different from the impersonality of hotel chains. If we get back to Päätalo country again, I know where we plan to stay. The address is Saija, Saijantie 8, 93400 Taivalkoski, Finland. Phone: 011-358-8-847-511, FAX 011-358-8-847-515

landia Foundation is by far the largest, private supporter of Finnish culture in this country. The foundation grants annually over \$70,000 in scholarships and grants to Finnish and American recipients.

The Arts and Letters Award will be presented to **Aina Swan Cutler** for her life-long support and contributions in increasing American public awareness of Finnish culture and music. In 1993, Mrs. Swan Cutler, together with her late husband Henry Harrington Cutler, established the Swan Cutler Finnish Music Fund at Harvard University. In 1995, she established the Jorma Hynninen Scholarship Fund at the University of Minnesota - just to mention a few.

The Certificate of Merit will be given to Mr. **John Konkola** for his tremendous contributions in initiating the Artist Debut Series in 1977. Mr. Konkola is also a hard working, long time board

member and treasurer of our chapter.

The entertainer will be the 23-year-old Finnish jazz singer **Johanna Grussner**. First prize for the raffle will be a round-trip ticket to Helsinki and there will be lots of time to dance to the music of **Walter Eriksson Jr.'s** Orchestra.

Reservations: Maija Arbolino 212-887-0669 or Maureen Hakala 212-678-0453.

Thank you to filmmaker Eila Kaarresalo-Kasari for providing a most interesting program for our February meeting. February coffee hostesses Tuulikki Leino, Aune Pansu and Marja Roth.

Sad note: a long-time board member and secretary of the foundation, Margaret Ravanti, passed away after a long illness. Margaret's contributions along the years were invaluable and greatly appreciated by the Metropolitan chapter.

Well wishes to Jaakko Hakala after a successful quad-

ruple bypass operation.

Other Finlandia

Foundation events to come

April 11, 8 p.m., Membership meeting with program at Central Presbyterian Church.

May 9, 8 p.m., Membership meeting with program at Central Presbyterian Church. Annual meeting.

June 22, 10 a.m., Finlandia Foundation Annual Picnic at Williams Lake Resort.

Other events

Finnish Lutheran Congregation worship at Park Avenue Methodist Church, 106 East 86th St., New York City: Mar. 2, 3:30 p.m., Holy Communion; Mar. 16, Marian-päivä Service; Mar. 23, Palm Sunday Service; Mar. 30, Easter Sunday Service.

Nov. thru May - Children's Film Festival at the Museum of Radio and Television, 25 West 52nd St., New York City. Finland, Denmark and Sweden are represented at the

Annual International Children's Film Festival.

March 3, 9 p.m., Vladimir Shafranov Trio at the Blue Note Jazz Club, 131 West 3rd Street, New York City. Vladimir Shafranov on piano, Mark Johnson on bass and Al Foster on drums. Tickets \$7.50. For reservations call 212-475-8592.

April 12, 8:30 p.m., Continuum Concert honoring Finland at the Merkin Concert Hall, 129 West 67th Street, New York City. Cheryl Seltzer and Joel Sachs, directors. Works of Jouni Kaipainen, Magnus Lindberg, Kaija Saariaho and Jukka Tiensuu. Reservations, call 212-501-3330.

April 14, 7:30 p.m., Sibelius Society Concert presenting violinist Jaakko Kuusisto and pianist Ilkka Paananen at Saint Peter's Church, 619 Lexington Avenue at 54th Street, New York City. Information 212-935-2200.

April 19, Värttinä, Finnish folk group, will perform at Saint Anne's Church, Brooklyn.

Finlandia Foundation
New York Metropolitan
Chapter

They stare at a returnee

A former reporter notes that Finland is not a photocopy of America

by Kyösti Karvonen

translated by Roy Helander

I have reached the checkout at Valintatalo (a supermarket). I have forgotten to weigh the bananas. The checkout lady stares at me with disdain.

Forgive my stupidity! I have just returned from the United States where I have been a reporter for the last three and one half years. In America I have become used to the checkout girl weighing my bananas and bagging my purchases carefully.

Here you have to bag them yourself and not well. Welcome to the society of self service!

Parliament, I hear, voted down a proposal which would have allowed shops to decide for themselves whether they wished to be open seven days per week.

The matter almost caused a parliamentary crisis. The opposition could bring down the government simply to prevent me from purchasing the eggs on Sunday morning which I had foolishly forgotten to buy.

The church was also in opposition. Strangely, Americans frequent both the churches and the stores on Sunday.

.....

Next I find myself filling out a notice of removal. My first attempt ends sadly. A Monday morning office voice informs me that one who has lived abroad must send an official notice through the mail. That is what the rules

state. In earlier times you could do it by telephone.

I notice that I am required to fill out more forms in a week in Finland than I did in a year in the states. Okay, you don't have to write checks (a custom from the Stone Age) in Finland. I mentally make a note of this plus for Finland.

I must also be stressed with the Helsinki Department of Transportation. Am I still considered a Helsinki resident - or have I stood in the wrong line for over an hour so that over 200 people before me could attend to their business? Wow! I get to the window during the official hours. I am a Helsinki resident.

Okay, the transportation works well. The bus usually comes six times per hour. In Washington it only came on the quarter hours. A welfare state still has its good points.

One of them is the health center. It offers services that Americans might call "socialized." But the system works, so call it what you like.

.....

In 1991 when I returned to Helsinki from Moscow after four years away, the culture shock was smaller.

Finland is called Europe's most America-like country. But I think we are copying America from the wrong end.

We know about their disgusting small talk, movies, music, hamburgers, the bold and the beautiful, but have

we learned anything from the American's ability to communicate and present himself, his initiative and his enterprise? Not really.

In America, Finland felt like a mixture of idealism and socialism. Your chest filled with pride when you read in the papers about studies where Finland was at the head of the list in matters like education, in use of the internet and cellular phones.

Your chest would have collapsed if the papers had told about Jorma Rein or tax free alcohol being the leading reason for travel abroad. Your chest collapsed every time you read that unemployment in Finland was at 20 percent.

Newspaper headlines such as "If someone could only come and give us work" or "Nothing is of interest to us" seemed to mirror Finland's anxiety. As pretty as the graffiti on a concrete wall.

.....

Truly, Finland has changed in many ways. In the Finland of the European Union, there is open talk about joining NATO and the right and the left are in the same government. The Red-Earth possibility is compared to the Scythe and Hammer. The picture of Kekkonen has changed from Dr. Jekyll to Mr. Hyde. The president can be mocked openly.

You are reminded of the old days by the basic Finnish "oh, yes - oh, no" conversation

about who is flat on their face. The flatter you were on your face, the more you had to deny it.

It is Finland's fortune that its recent history with all its personal bits cannot be understood anywhere else in the world. Only we can know what sort of personal self-critique must be undergone before we finish with the post-Soviet period.

Kekkonen saved us, to be sure, but at what price? We avoided the fate of the Baltic and East European nations, but did we sell ourselves out? Were we ready for too much?

.....

It's very quiet. I clean my ears. But the quietness comes from an absence of noise. In America I was used to clamor and babbling. Also to shaking hands. When you offer your hand to a Finn, many hesitate.

When I wish a good day to someone I meet on the street, the reply is silence, a look which questions my sanity or a strange grunt.

The lack of verbal skills is compensated by an overuse of the eyes. A silent stare cuts through like a knife. Should I do like a foreigner who had moved to Finland? He teased his Finnish elevator mates by standing a few friendly feet from them and saying nothing.

(HS)

Fitchburg (MA) 90 years ago

POLICE COURT

Victor Mayander and William Johnson started to fight a duel with milk cans early Sunday evening, and were succeeding in spoiling each others looks to a considerable extent until interrupted by Special Officer Hopponen, who placed both under arrest. The men take their meals at the home of Matti Hopponen at 76 Mechanic street and during the supper hour re-opened an old scrap started several months ago. Both men were under the influence of liquor and proceeded to mix things up in pretty good shape. The owner of the house called in his brother who is a special officer, and the fight came to an abrupt end. Both men were well covered with blood, but had inflicted no serious damage. They were charged with disturbing the peace in court, this morning, and each entered a plea of guilty. Fines of \$5 were imposed in both cases.

Fitchburg Sentinel
Monday, February 25, 1907

ANOTHER UNION Finnish-Speaking Carpenters Organize with 20 Charter Members

Another has been added to the list of local labor organizations by the formation of a local of the Journeymen Carpenters' brotherhood, to be known as Local 1351. This organization is for Finnish speaking carpenters and begins life with 20 charter members. Organization was effected, Thursday night, at an open meeting, held in Painters' union hall, under the auspices of Local 778. Permanent officers will be elected within the next few days and they will be installed, Monday night, at an open meeting, to be held in Sprague hall, under the auspices of Local 1239, in connection with which there will also be a meeting of the Worcester North district council of the craft.

The new local makes the third of the craft in this city and the sixth in the district.

Fitchburg Sentinel, Friday,
March 8, 1907

It's that Kalevala time of year again.

**Don't just celebrate the epic -
read it!**

Some of the Kalevala materials
available from Raivaaja

The Kalevala: Epic of the Finnish People, translated by Eino Friberg; illustrated by Björn Landström; hard cover, 408 p. **\$39.95**

Kalevala Mythology by Juha Y. Pentikäinen; translated by Ritva Poom; hard cover, 265 p. **\$25.00**

The Kalevala, an epic poem after oral tradition by Elias Lönnrot, translated by Keith Bosley; soft cover, 679 p. **\$13.95**

The Kanteletar, lyrics and ballads after oral tradition by Elias Lönnrot, selected & translated by Keith Bosley, soft cover, 189 p. **\$ 9.95**

Relevance of the Kalevala, Comments, Quotes and Quips by Helmi Korttes-Erkki, soft cover, 74 p. **\$10.00**

The Magic Storysinger, from the Finnish Epic Tale Kalevala, retold and illustrated by M. E. A. McNeil, hard cover, 111 p. **\$16.95**

Louhi Witch of North Farm, a story from Finland's epic poem the Kalevala retold by Toni de Gerez, pictures by Barbara Cooney, 28 p, ages 3 - 8.
hard cover (regularly \$13.95) sale **\$9.75**

To order, send a check or money order
(please add \$3.00 for postage; Mass. addresses
must also add 5% state sales tax) to:

RAIVA AJA,
P. O. Box 600, Fitchburg MA 01420-0600

The Finn-English Evening School

The members of the senior class of the Finn-English evening school of this city invited all the members of the school and several friends to the closing exercises and reception of the senior class, which took place at 359^{1/2} Main street, at the residence of their teacher, Arvid Heinonen, Sunday afternoon at 4 p.m.

Speeches were made by the teacher of the school and O. A. Kalliokoski, who is a well-known Finnish temperance speaker. Recitals and songs

were given by the members and friends of the school. There was also instrumental music in the occasion by V. Heikkinen and A. Paananen. The entertainment was continued till 9:30 p.m.

This is the third year that Mr. Heinonen has had an evening school in the city for the purpose of teaching the English language to the Finnish residents of Fitchburg. He has at present a school in Gardner,

turn to FINN-ENGLISH page 16

Lukijan kynästä

An answer to Aune Van Hanen:

"Dry sauna" is really "Finnish sauna." Steam only comes when you throw water on the stones. The air is dry.

"Wet sauna" is what they otherwise call "steam bath," all steamy inside you can hardly see one another.

So it is not stupid words.

Born in Finland,
Aune Backman
Beaverton, OR

DESTRUCTIVE FORCES

from page 8

parish had left to beg elsewhere, if flour substitutes, that is, straw, bark etc. were still available. When both in turn had explained these matters, then only did the governor ask who they were.

"Hautala," he repeated after hearing Janne's name. He directed a sharp, suspicious glance at Janne. "The same man who had the court case with Judge _____?"

"The same."

The governor shrugged his shoulders.

"You've instituted all kinds of court cases against other officials too?"

Janne's face, which was covered with gray stubble, flushed:

"I know that I'm considered a wrangler, but yet I know that I've always tried to stand up for truth and justice."

The governor smiled.

"Of course!" Going back to the original subject, he said:

"Do you people in the country think I have unlimited supplies of flour? Do you know how big the province of Vaasa is, which I have to supply from the small stores I have available? You've already received a number of allotments. There has to be enough for other places too. Somehow or other you have to manage by yourselves. I can't do anything; I have nothing to give you."

His voice was severe and his expression troubled. Hautala had overcome his shyness and timidity, and now he spoke:

"Then our only resort is to feed only those who are still strong enough for us to be sure they will last till spring — there aren't many — and to let all those whom starvation has brought to the brink of death go without. Otherwise all the poor will die."

"Don't talk like that!" shouted the astonished governor.

"It's the only way. You can understand that we're not wasting flour since for weeks we've given only eight ounces a day to the people working on the graveyard."

"Eight ounces!"

"Yes. And you know yourself

— the decrees have been issued here — that the majority of our farm owners have had their property sold at auction and are themselves living on poor relief. The parish treasury has taken on so much debt that no private individuals dare lend to it, when they don't know who will be responsible for payment. If the state cannot help us, then we can do nothing but leave matters in God's hands and prepare to die."

"Aren't there individual wealthy men who still have supplies of grain? That's what I've heard."

"Yes, but they demand money."

The governor paced the floor thoughtfully with his hands behind his back. Finally he broke out into heated speech:

"All you country people have the wrong idea about the state's ability to help you. You think that it has unlimited reserves. You keep trotting in here all the time as if you really had no other way to survive. I tell you, I do believe that you are in need and distress, but you must learn to get along without help from the state, you must. I can't turn myself into flour, and the state's aid cannot suffice for all of Finland."

Janne Hautala was breathing heavily, and he waited impatiently for his turn to speak.

"The truth, my good sir, is that we would not have come here to beg, if need had not forced us to."

The governor turned his full attention to the man, for there was a truly extraordinary note in his voice:

"We are not crying out our own need, nor asking help for ourselves, although perhaps there is cause for that. Though we may be in bad repute with you, though you may think us hardened villains, whose life has no purpose but fighting and robbing, it is still true that we cannot watch people around us dying of starvation without trying every last means to help and try to save them. For men like us, begging is the last resort, it is

truly the last resort. If I did not have good reason to fear that in a few weeks I myself would be gnawing on straw bread in some corner of a soup kitchen, I would not be begging here but would try to get credit on my own in order to fulfill the duty that the welfare committee, those few who still care about the common distress, have entrusted to me. But I no longer dare ask anyone to trust me. Three years ago I owed nothing to anyone. I have not gone into debt out of extravagance; we are not wasteful. I say this not out of boastfulness, but to make you realize that we have not come here for nothing. — We will not leave without flour."

The governor stared in amazement at the old man standing before him, who seemed to have grown a head taller as he spoke. When Hautala was finished, he continued to look at the governor with an unwavering, but gloomy expression in his eyes. Hautala's speech, carriage, and expression had stirred a new feeling in the governor's soul, a wave of empathy. He stepped up to Janne and seized his hand.

"You will get the flour," he said, pumping Janne's hand vigorously.

Valee, who looked on touched from the side, saw a few large tears roll down the cheeks of both men.

The governor regained his soldierly posture and having paced the lobby floor a couple of times, stopped in front of Valee and said:

"You're a young man, and you will be living in a time when we old men will be only a dim memory. But let me give this advice to you and all our youth: if you inherit this man's traits and pass them on to your children, although the people of Finland may suffer from hunger, yet they will never perish."

Telling the men to be seated, he went in and wrote an order to the supply chief for six racks of flour.

To be continued

© Translation Richard Impola
1996

Suomen uutisia

Suomen uutisia

Nato-jäsenyys
ei innosta
suomalaisia

Enemmistö suomalaisista ei kannata Suomen liittymistä Natoon. Aikakauslehti *Seuran* julkaisemassa mielipidemittauksessa vain 26 prosenttia kannatti Naton jäsenyyttä.

Vastustajia oli 38 prosenttia, mutta melkein yhtä paljon oli empijöttä - 36 prosenttia vastanneista ei osannut sanoa kantaansa.

Miehet olivat innokkaampia liittoutujia kuin naiset, heistä Naton jäsenyyttä kannatti 33 prosenttia. Naisista Natoon kannatti vain 19 prosenttia, 33 vastusti ja peräti 48 ei osannut sanoa.

Suurituloiset olivat pienituloisia hanakampia hakemaan Natoon turvaa: yli 250 000 markkaa vuodessa tienavista 40 prosenttia kannatti jäsenyyttä.

Jäsenyyden vastustajista 80 prosenttia ilmoitti vastustavansa Suomen liittoutumista myös siinä tapauksessa, että Ruotsi liittyy Natoon.

Tutkimuksen teki Suomen Gallup-Nedia 500 taloudessa ympäri maata.

Tasa-arvo-
suunnitelmat
eivät innosta
suomalaisia
yrityksiä

Suomalaiset yritykset eivät ole innostuneet laatimaan tasa-arvosuunnitelmia. Noin 77 prosentissa yrityksistä ei tällaisia suunnitelmia ole edes alottu tehdä. Suunnitelmien laatiminen lisää yritysten mielestä lähinnä byrokratiaa.

Ainoastaan muutamassa yrityksessä tasa-arvoa on edistetty suunnitelmallisesti esimerkiksi koulutuksella tai naisista kannustavalla urasuunnittelulla, sanoo dosentti Kaisa Kauppinen Työterveyslaitokselta.

Sinänsä tasa-arvon edistämistä pidettiin hyvänä asiana, sillä sen uskotaan kehittävänsä työelämää. Sen katsottiin kuitenkin toteutuvan parhaiten pikkuhiljaa ilman erityisiä ponnisteluja. (Demari)

THE FINLANDIA FOUNDATION
Metropolitan Chapter, Inc.
Meetings every 2nd
Friday of the month from
October through May.
**CENTRAL
PRESBYTERIAN
CHURCH**
593 Park Ave & 64th St., NYC
Mailing address for
information
P.O. Box 2590
Grand Central Station,
New York, NY 10163

Eduskuntaan keväällä sopimus
Nato-joukkojen asemasta

Suomen eduskunta käsittelee maaliskuun lopulla sopimuksen Nato-joukkojen asemasta. Hallituksen esitys sopimukseksi on valmis ja paraikaa lausuntokierroksella.

Se on tarkoitus hyväksyttävä eduskunnassa verraten nopeasti, jotta sopimus enätettäisiin ratifioida ja tallentaa Yhdysvaltain hallituksen arkistoon ennen kuin ensimmäiset suomalaiset valmiusjoukkojen sotilaat lähtevät keväällä yhteiseen harjoitukseen Pohjois-Norjaan.

Nato tarjosi sopimusta parisen vuotta sitten kaikille rauhakumppanimailleen. Sen alun perin tarjoama sopimus oli samanlainen, jonka Naton jäsenmaat ovat hyväksyneet Lontoossa 1951.

Naton sopimuksessa säännellään muun muassa joukkojen tulosta jäsenmailhin, aseiden tuonnista ja käytöstä sekä oikeudenkäytöstä ja järjestyksenpidosta.

Asiantuntijat luonnehtivat sopimusta "hy-

vin laajaksi ja pitkälle meneväksi".

Suomikin hyväksyy Naton sopimuksen, mutta siihen tehdään muutamia varauksia. Tärkeimpänä niistä pidetään oikeudenkäyntejä rikos- ja rikkomustapauksissa. Suomen kannan mukaan "ulkomainen sotilastuomioistuimien ei istu ja tuomitse Suomessa".

Suomi ei liioin aio sallia kuolemantuomion käyttöä. Naton alkuperäisessä sopimuksessa kuolemantuomio on mukana, mutta kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti monet Nato-maat ovat allekirjoittaneet lisäpöytäkirjan, jossa kuolemantuomion luovutaan.

Suomikin aikoo allekirjoittaa tämän pöytäkirjan.

Seuraava suurempi Naton rauhankumppanuusharjoitus järjestetään Suomessa ensi vuonna. Siihen osallistuu ilmeisesti satoja upseereita eri maista.

(HS)

Aranda lähtee tutkimaan
Suomenlahtea ja Itämerta

Suomen merenkululaitoksen tutkimusalus *Aranda* on lähtenyt vuoden ensimmäiselle matkalleen, joka suuntautuu Suomea ympäröiville merialueille ja varsinaiselle Itämerelle.

Erityisen kiinnostuneita tutkijat ovat Suomenlahdesta, jossa pohjanläheisen veden happipitoisuuden havaittiin viime vuonna voimakkaasti laskeneen ja fosforipitoisuuden kohonneen.

Maaliskuussa *Aranda* tutkii mm. satelliittien käyttöä jäätutkimuksissa ja kesäkuussa tuulen vaikutusta meriveden sekoittamiseen Gotlannin edustalla. Elo-syyskuussa alus on Pohjois-Atlantilla ja Grönlannin vesillä.

(HS)

Eurooppaa ei saa jakaa etupiireihin

Suomen ulkoministeri **Tarja Halonen** (sd) on toivonut, ettei pieniä maita käytettäisi pelimerkkeinä, kun Yhdysvallat ja Venäjä neuvottelevat Naton laajentumisesta.

Eurooppaan ei saa luoda uusia etupiirejä, jakolinjoja tai harmaita vyöhykkeitä, sanoi Halonen ja korosti jokaisen maan oikeutta valita oma turvallisuusratkaisunsa.

(Suomi-Seura)

Savuttomien ruokapaikkojen
määrä kasvanut rutkasti

Savuttomien ruokapaikkojen määrä Suomessa on lisääntynyt viime vuodesta huomasti. Keuhkovammalitto on yhteistyössä Hotelli- ja ravintolaneuvoston sekä Hotelli- ja ravitsemisalalan yrittäjälitton kanssa kartoittanut Suomen savuttomien majoitus- ja ravitsemistilojen tarjoajat.

Viime vuodesta on yritysten määrä Syömmä ja majotamme savutta -oppaassa lisääntynyt 450:stä 800:aan.

(STT)

1997

Helsinki

5-days
airfare included
\$499*

During January and February. Depart New York on Thursday and return on Monday. Price includes roundtrip airfare on Finnair, transfers between airport and Helsinki, 3-nights accommodations in a first-class hotel, buffet breakfast daily. Here is the perfect chance to go to Finland to visit friends and family. For information and reservations, please call today.

Norvista TRAVEL **HANSLIN** SERVICE

228 East 45th Street • New York, NY 10017
(800) 677-6454 • (212) 818-1198

* Price per person double occupancy from New York. Does not include \$22.95 in taxes, government and facility usage fees. Last departure date: 2/27/97.

RAIVAAJA

TILAUS JA/TAI OSOITTEENMUUTOS
Osoitteen muuttuessa
liittää vanha osoite mukaan

NIMI _____

OSOITE _____

Uusi tilaus _____ uudistus _____

Maksu \$ _____

TILAUSHINNAT:
USA: 12kk \$28.00; 6kk \$20.00; 3kk \$16.00
Ulkomaat: 12kk \$33.00; 6kk \$25.00

Raivaaja
P.O. Box 600
Fitchburg, MA 01420-0600
Puh. 508-343-3822 Fax: 508-343-8147

Suomen veteraanijärjestöt luovuttivat juhlavuoden mitalin Tasavallan presidentille (olk.) tammikuun 9. päivänä.

Mitali Suomen itsenäisyyden juhlavuodelle

Itsenäinen Suomi täyttää 80 vuotta 6. joulukuuta 1997. Juhlavuotta vietetään myös sotien 1939-1945 veteraanien työtä muistaen ja heitä tukien. Neljä valtakunnallista veteraanijärjestöä ja Suomen Mitalitaitteen Kilta ry ovat lyöttäneet juhlavuoden mitalin "Tie tulevaisuuteen". Sen on suunnitellut kuvanveistäjä Pertti Kukkonen.

Mitalin latinankielinen teksti "Res publica Finlandiae LXXX annos libera" kertoo lyöntiperusteen. Mitali kuvaa suomalaisten elämänsuohon rakentuvaa tietä tulevaisuuteen sodan ja rauhan aikana. Mitalin etupuoli kuvaa maan itsenäisyyden uhkia ja niiden torjuntaa, sotien veteraaneja, miehiä ja naisia. Kääntöpuoli ilmentää vapaassa maassa rauhan vallitessa tehtävää henkistä ja aineellista työtä.

Kuvanveistäjä Pertti Kukkonen (s. 1954 Hämeenlinnassa) valmistui Taideakatemian koulusta vuonna

1983. Hänen teoksiaan oli ensi kertaa esillä 1985. Viimeinen yksityisnäyttely oli helsinkiläisessä Galleria Sculptorissa 1996. Tänä keväänä on edessä useita ryhmä- ja yksityisnäyttelyitä Saksassa.

Kukkosella on useita kilpailuvoittoja kuvataide- ja mitalikilpailuista. Hänen teoksiaan on johtavissa suomalaisissa kokoelmissa ja ulkomailla mm. British Museumissa.

Materiaaleinaan Kukkonen käyttää ensisijaisesti puuta ja pronssia, mutta myös kiveä.

Kuvanveistäjä Pertti Kukkonen suunnittelema itsenäisyyden juhlavuoden mitali "Tie tulevaisuuteen".

Ei enää vain puukkoja ja viinaa

Ruotsalaisilla uusi kuva suomalaisista

Suomalaiset ovat hauskoja, vieraanvaraisia, luotettavia ja kiinnostuneita kulttuurista, arvio suurin osa ruotsalaisista. Asia selvisi Suomen lähetystön tekemästä äskettäin julkaistusta mielipidemittauksesta.

Tutkimuksen mukaan ruotsalaisten sympatia Suomea ja suomalaisia kohtaan on ylitsevuotavaa. Tutkimuksen tekijän, Ruotsin tilastolaitoksen Sifon tutkimusjohtaja Toivo Sjörnin mielestä se on lähes nöyristelevää.

"Vanha, klassisen ennakkoluuloinen kuva suomalaisista on jo kulunut. Tutkimuksen vastauksissa esiintyi hyvin vähän alkoholia ja puukkoja. Vastaukset olisivat näyttäneet toisenlaisilta, jos tutkimus olisi tehty 60- tai 70-luvulla", usko Sjörn.

Positiivinen Suomi-kuva Ruotsissa on tuskin mikään yllätys. Asiaa tutkittiin jo kaksi vuotta sitten ja tuolloinkin vastaukset olivat samansuuntaisia. Tutkimuksesta välittyvä kuva on täynnä harmoniaa; kaikki ongelmat ja jännitys ruotsalaisten ja suomalaisten välillä puuttuvat. Tulos on lähes liian hyvä ollakseen totta.

Suomalaisten ominaisuuksista haastatellut pitivät seuraavasti: 78 prosenttia mielestä suomalaiset ovat hauskoja, 70 prosenttia mielestä vieraanvaraisia, 67 prosenttia mielestä luotettavia, 57 prosenttia mielestä sosiaalisia ja 48 prosenttia mielestä kovia ja 36 prosenttia mielestä sulkeutuneita.

Ei tunneta hyvin

Vain kolme prosenttia kyselyyn osallistuneista sanoi tuntevansa Suomea hyvin. Näistä osa saattoi olla Ruotsissa asuvia suomalaisia, jotka myös saivat osallistua kyselyyn. Joka neljännes sanoi tuntevansa Suomea aika hyvin ja kaikkiaan 73 prosenttia myönsi, etteivät he tunne juuri lainkaan Suomea. Tästä huolimatta 16 prosentilla kyselyyn osallistuneista oli hyvin myönteinen kuva Suomesta ja 72 prosentilla aika myönteinen kuva.

Sjörnin mukaan tämä tarkoittaa sitä, että tutkimuksessa tosiasiassa mitattiin ruotsalaisten suhtautumista Ruotsissa asuviin noin 300 000 suomalaiseen.

Vaikka suomalaisia onkin vähän Ruotsissa, 67 prosenttia tutkittuista sanoi, että he tuntevat henkilökohtaisesti joitakin heistä. Puolella kyselyistä oli suomalainen ystävä, ja kaikkiaan 25 prosenttia tunsi suomalaisen sukulaisuuden kautta.

Vaikka suhtautuminen Suomeen on niin myönteistä, kaikkiaan 65 prosenttia ruotsalaisista ei voisi kuvitella työskentelevänsä siellä. Puolet kyselyistä voisi ajatella opiskelevansa Suomessa.

Kahden viime vuoden aikana 15 prosenttia kyselyistä oli vierailut Suomessa useampia kertoja ja 15 prosenttia kerran. Mutta jopa 30 prosenttia ei ollut vierailut Suomessa kertaakaan. (STT)

Orvokista manselaisten nimikkokukka

Tampereen kaupunginvaltuusto on päättänyt valita kaupungin tunnuskasviksi orvokin. Kaupunginhallituksen ehdotus näslän valitsemisesta hävisi orvokille äänin 6-57.

Valtuusto haki tunnuskasville mallia valtuustosalin seinällä olevasta Orvokki-meritaideeteoksesta. Orvokin lajia ei tarkemmin määritely. Valtuutettujen näkemyksen mukaan orvokkaiheesta voidaan helposti kehittää mm. kaupungin käyttöön sopivia lahjoja.

Tunnuslinnuksi valittiin västäräkki ja tunnushyönteiseksi tummaverkkoperhonen.

(Demari)

FINN-ENGLISH

from page 14

too, for the same purpose. In Fitchburg Mr. Heinonen teaches every Monday, Wednesday and Friday evenings, and in Gardner Tuesday and Friday evenings.

Mr. Heinonen graduated from Boston Evangelical Institute, last spring, and is prepared for the ministry, but has not accepted a church because he wants to continue his studies. Last summer he taught the Finnish vacation school and edited for a short time the Finnish paper, "North Star," but in the fall he went to continue his studies in Keuka college, where he took the regular freshman course. He left the school, last Christmas, planning to take a trip to his old home, Finland, where his aged mother lives. Her health is very poor and therefore she wishes to see her son before she must pass away. Mr. Heinonen expects to leave some time this spring.

On the request of his pupils, Mr. Heinonen will continue his school for a month and a half more. The pupils are very pleased with the school and feel sure of good results.

Fitchburg Sentinel
Monday, March 11, 1907